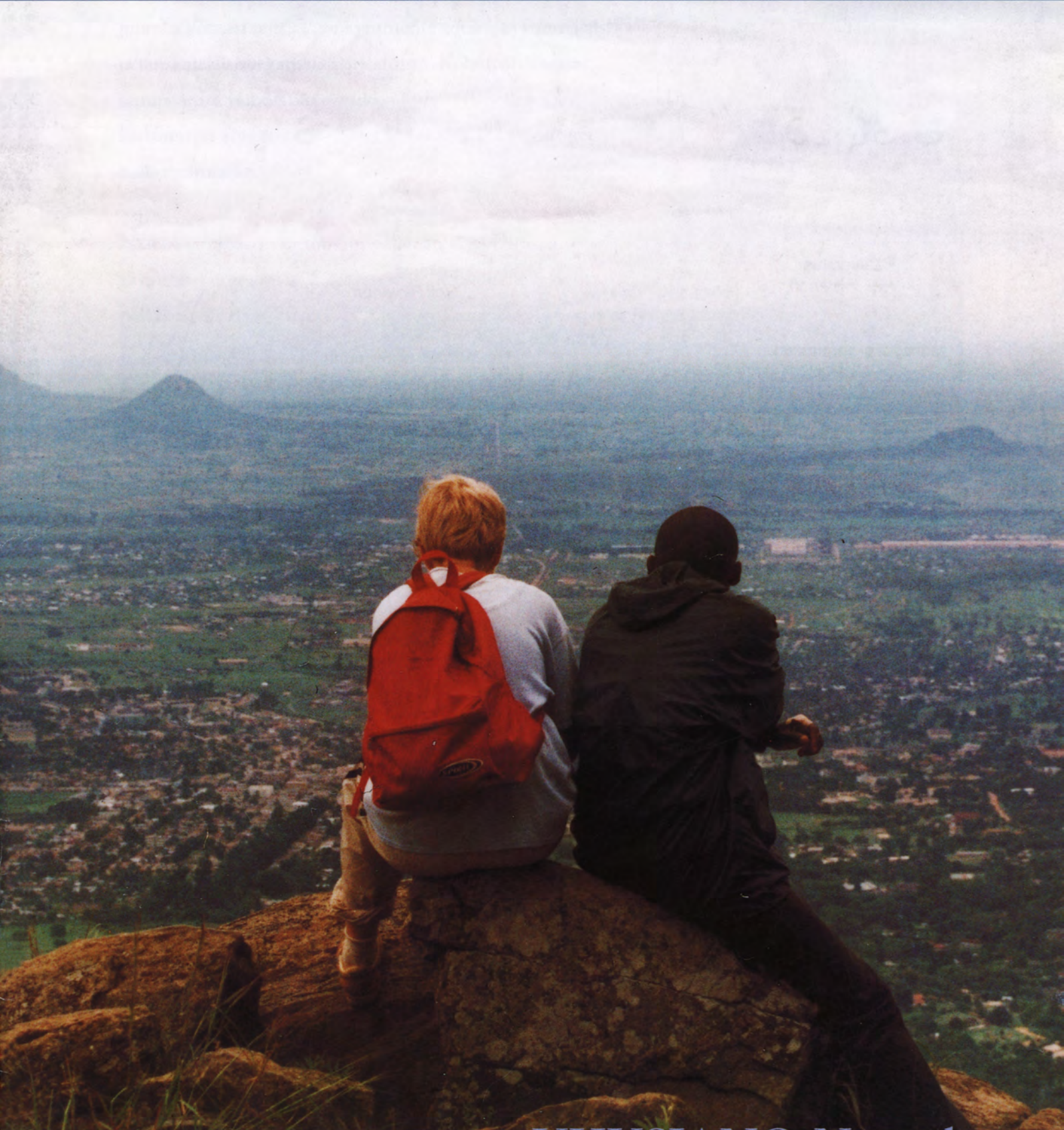

UHUSIANO-TIEDOTE

2/2000

UHUSIANO Newsletter

Sisältö

- 1 Pääkirjoitus
Heli Pimenoff

Morogoro-seminaari

- 3 Kumppanuutta oppimassa
Paula Kuusipalo
- 9 Me yhdessä – Kansalaisjärjestöt
kansalaisyhteiskunnassa
Mary Shaban puhe
- 13 UNGOn ja Uhusianon yhteistyöstä
Joseph Saqware
- 14 Kohti uutta kumppanuutta? Muutoshaasteita
suomalaiselle kansalaisjärjestötoiminnalle
Morogorossa
Tiina Kontinen
- 24 Oma apu, paras apu – Juhlaa ja arkea
Mehayossa
Kaisa Kivelä
- 28 Uutiset
- 31 Kirjeet

Contents

- 1 Editorial
Heli Pimenoff

On Morogoro Seminar

- 3 Learning Partnership
Paula Kuusipalo
- 6 We Are the NGOs – the Present Day and
the Future of Tanzanian NGOs
A speech by *Marie Shaba*
- 13 UNGO – Uhusiano Co-operation
Joseph Saqware
- 16 Finnish NGO Development Activities in
Morogoro – Perspectives, Tensions and
Future Challenges
Tiina Kontinen
- 20 Working it Out - The Everyday Challenge of
an NGO
Kaisa Kivelä
- 28 News
- 31 Letters

Uhusiano-tiedote 2/2000

Tiedotusryhmä/Team *Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo, Elina Puhto*

Taitto/Layout *Kaisa Kivelä*

Valokuvat/Photos *Paula Kuusipalo, Nyty Juntunen, Kaisa Kivelä, Matti Lahtinen, Nora Witans*

Kiitos/Thanks/Asante! *Carlos Guevara, Sami Mattila, Halifa Mjengwa*

PÄÄKIRJOITUS

Tämän vuoden Morogoro-seminaarissa Uluguruvuorten juurella kohtasi seitsemisenkymmentä edustajaa suomalaisista ja tansanialaisista kansalaisjärjestöistä. Kolmipäiväisessä seminaarissa vaihdettiin ajatuksia kumppanuudesta ja kartutettiin yhteistuumin taitoja projektien ja järjestöjen hallinnoimiseksi.

Näihin seminaarin teemoihin palataan tässä Uhusiano-tiedotteen numerossa. Toivotan kaikille lukijoille antoisia hetkiä sen parissa. Haluan kiittää kumppaneitamme: sekä morogorolaisten järjestöjen kattojärjestöä UNGOa sen tekemästä suuresta työstä seminaarin järjestämiseksi että kaikkia seminaarilaisia hienosta seminaarista. Kiitos!

Heli Pimenoff
Uhusianon puheenjohtaja

In June 2000 the Uluguru Mountains witnessed a gathering of some 70 Finnish and Tanzanian NGO representatives. These participants met and worked hard for three days learning NGO and project management skills in search of mutual understanding and partnership. The topics of that seminar are visited once more in this newsletter and I hope that you will enjoy reading it.

What I would like to do in this editorial is simply to thank our partners: the leadership of the Union of Non-Governmental Organisations in Morogoro (UNGO) for all their efforts in organizing the seminar and all of the participants who made the event great as it was. Thank you!

Dr. Heli Pimenoff
Uhusiano Chairperson

EDITORIAL

Morogoro Seminar 8.-10.6.2000

KUMPPANUUTTA

OPPIMASSA -

LEARNING

PARTNERSHIP

*The host of the Seminar was UNGOs in Morogoro.
The UNGO Chairperson Mr. Mukama and the Finnish
Ambassador in Tanzania Mrs. Jolkkonen are enjoying
a dance in Tushikamane Hall.*

Paula Kuusipalo Uhusianon sihteeri

Ensimmäiset Uhusianon jäsenjärjestöt aloittivat kehitysyhteistyöprojektinsa Morogoron seudulla Tansaniassa 80- ja 90- lukujen vaihteessa. Kumppaneina on ollut kouluja, kirkkoja, paikallisia viranomaisia ja yksittäisiä kyliä, myöhemmin myös kansalaisjärjestöjä. Vuonna 2000 Uhusiano solmi yhteistyösopimuksen Morogoron alueella toimivan kansalaisjärjestöjen kattojärjestön, UNGO:n kanssa. Yhteistyön tavoitteena on kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen UNGO:n jäsenjärjestöjen kouluttamisen ja aktivoinnin kautta sekä uudenlaisen kumppanuuden oppiminen etelän ja pohjoisen toimijoiden kesken.

Kesäkuussa 2000 kokoontui kirjava joukko suomalaisten ja tansaniaalaisten järjestöjen edustajia

ensimmäiseen yhdessä järjestettyyn tapaamiseen Morogoroon. Kyseessä oli koulutustilaisuus, jonka järjestämisestä UNGO vastasi ja joka toteutettiin yhteistyössä Uhusianon kanssa Kepan paikallistoimiston avustuksella. Seminaarin 83 osanottajaa edustivat kymmentä suomalaista järjestöä ja 40 tansaniaalaista järjestöä. Mukana oli myös viranomaisten ja tiedotusvälineiden edustajia Suomesta ja Tansaniasta. Tansanian virallinen edustaja seminaarissa oli District Commissioner *Lawrence Gama*, Suomen valtion tervehdyksen toi Suomen Tansanian suurlähettiläs *Ritva Jolkkonen*.

Seminaarilla oli kaksi tärkeätä tavoitetta: antaa koulutusta järjestöjen edustajille, välineitä toiminnan kehittämiseen kuten taloudenpitoa, järjestön hallinnointia, hankesuunnittelua ja osallistavien menetelmien käyttöä, sekä tarjota tilaisuus uusien yhteistyösuhteiden luomiseen tai entisten syventämi-

seen. Seminaarin suunnittelun ja toteuttamisen kuluessa saatiin käytännön kokemusta sekä yhteistyön kompastuskivistä että sen mahdollisuuksista.

Järjestöt Tansaniassa ja Suomessa

Seminaarissa kuultiin alustuksia kansalaisyhteiskunnan eri toimijoilta sekä työskenneltiin em. aihepiirien mukaisissa työpajoissa. *Fungo A. Fungo Moecosta* ja *Marcel Katemba*, kansalaisjärjestöasioista vastaavan viranomaisen edustaja (Vice president's office, NGO Coordinator) kertoivat paikkaansa hakevan kansalaisjärjestötoiminnan kehittymisestä Tansanian osalta. Saimme kuulla käynnissä olevasta kansallisesta valmistelutyöstä, jonka tavoitteena on yhtenäistää ja selkeyttää järjestöjen rekisteröintiä ja järjestöjä koskevaa lainsäädäntöä. Suunnitelmissa on helpottaa rekisteröitymisprosessia mahdollis-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Paula Kuusipalo Uhusiano Secretary

The first Uhusiano's member organisations initiated their development co-operation projects in Morogoro some ten years ago. There have been schools, churches, local authorities, villages and lately NGOs, as well, working with them as partners. In the year 2000 Uhusiano and Ungo signed a contract of co-operation that aims at strengthening the civil society in Morogoro region through education and mutual learning of Southern and Northern NGOs.

In June 2000 we saw a number of representatives of Finnish and Tanzanian NGOs gathering in joint meeting in Morogoro for the first time ever. UNGO was in charge of a seminar that had been planned and was realised in co-operation with

Uhusiano and with the help of the local Kepa office. The 83 participants came from ten Finnish and some forty Tanzanian NGOs and there were representatives from the authorities and media, too. The District Commissioner, *Lawrence Gama*, presented the Tanzanian Government and our Ambassador in Tanzania, Mrs. *Ritva Jolkkonen*, brought greetings from the Finnish side.

The seminar had two important objectives. The first one was **to give training** in NGO activities: tools for implementing and developing the activities, as accounting, management and project planning (LFA and PRA). **The second aim was to offer a forum for meeting and creating new partnership**, or merely for strengthening existing bonds. In the process of planning and implementing the very seminar we had some valuable experience of the reality of working together in

search for the partnership, experience of its tensions and challenges.

The NGOs in Finland and Tanzania

We listened to many presentations on issues of the civil society from various viewpoints, and participated in workshops dealing with the very issues. Dr. *F. A. Fungo* from MOECO and Mr. *Marcel Katemba* from the Vice President's Office, the Co-ordinator of NGOs, told each of the ongoing development and raise of the NGOs in Tanzania. We were told about the national preparative work of harmonising the system and legislation of the NGO activities and registration. There is a plan to make the registration procedure easier by decentralising the Register Office, to have an office in every district instead of Dar es Salaam only. The

tamalla rekisteröityminen alueellisissa toimistoissa, kun ainoa kansalaisjärjestöjen rekisteritoimisto toimii tällä hetkellä Dar es Salamissa. Suomalaisesta kansalaisjärjestötoiminnasta kertoi Suomen Kepan *Matti Lahtinen*, joka kiteytti 200-vuotisen järjestöhistoriamme linkittämällä kehityksen yhteiskunnallisen muutoksen tarpeisiin maamme historian taitekohdissa.

Työpajoista työkaluja järjestötoimintaan

Työpajatyöskentely mahdollisti monenlaisia uusia rooleja osanottajille; suomalaiset saivat vaihteeksi olla vastaanottajan asemassa ja tansanialaiset asiantuntijoina. Esimerkiksi itse osallistuin PRA-työpajaan, jonka kokeneet vetäjät *Joyce Lyimo-Macha* (SUA) ja *Felistas Kalomo* tähdensivät kylätoiminnan kehittämisessä PRA -ryhmän roolia auttajina, kylän etsiessä omia ratkaisujaan

Finnish system of NGOs was pictured by Mr. *Matti Lahtinen* from Kepa Finland, who draw an illustration of the Finnish NGOs development pointing out the links between civil society movements and societal change in the history of the Finnish Nation State.

Tools for action: participating the workshops

In the workshops we experienced various roles of participation: also the Finnish participants got to be the recipients and the Tanzanians the experts for a change. I took part in the PRA-workshop where the experienced leaders, Dr. *Joyce Lyimo-Macha* from SUA and Mrs. *Felistas Kalomo* pointed out the role of the PRA-team as helpers in the process where the villagers themselves are searching the solutions for their problems. It is essential to clear out who will deal with what activity

ongelmiinsa. Kehitysprojektin onnistumiseksi on oleellista ratkaista vastuukysymykset: kuka on vastuussa toiminnan toteutumisesta ja kuka tai mikä järjestö auttaa ja tukee prosessia. Kumppanuudesta ja yhteistyöstä puhuttaessa ei voida liikaa tähdentää vastuunjaon merkitystä.

Taloushallinnon työpajassa selvitettiin *Mbughunin* (IDM Mzumbe) johdolla keskeisiä asioita järjestön kirjanpidosta ja budjetoinnin merkitystä projektin suunnittelun ja seurannan pohjana. Puheenvuorossaan Kepa Tansanian edustaja *Leo Söderqvist* painotti taloudenpidon merkitystä pakollisena järjestön toimivuuden mittarina ja budjettia projektisuunnitelmana, joka on muutettu numeroiksi. Numerot paljastavat usein, onko kysymyksessä todellinen suunnitelma vai unelma, jolla ei ole todellista toteutumisen mahdollisuutta.

and who is responsible for getting each step done, who is helping in the process and with what terms. The questions of responsibility and power are never too much dealt with when talking about partnership and co-operation.

Mr. *Mbughuni* from IDM Mzumbe lead the workshop of accounting, dealing with the essentials of bookkeeping and budgeting in project planning and monitoring. In his speech Mr. *Leo Söderqvist* from Kepa Tanzania was giving importance to the accounting as an indicator of the viability of the NGO and to the budget as "a project plan in numbers". It is the numbers that easily reveal a real plan from a dream plan that has no basis in real life.

The workshop of NGO management was experiencing with the method of learning in co-operative manner in co-operation! The leaders were together Mrs.

Järjestötoiminnan ja -hallinnon työpajassa kokeiltiin yhteistoiminnallisten menetelmien käyttöä yhteistoiminnassa! Työpajan vetäjinä toimivat yhdessä Viittakiven opiston rehtori *Leena Teinilä* Hauholta ja *S. Ndeki* Arushan CEDHA:sta.

Jakamisesta

Seminaarin aikana solmitut henkilökohtaiset yhteydet edistävät järjestöjen välistä yhteistyötä, onhan tutustuminen ja halu oppia toisen eri-

"We talk a lot about partnership. Sometimes one might feel that the concept is overused. But I don't think this is the case. Partnerships are needed."

Finnish Ambassador in Tanzania *Ritva Jolkkonen*.

Leena Teinilä from Viittakivi Folk High School and Dr. *S. Ndeki*, Arusha CEDHA.

About Sharing

The personal relationships that were initiated during the seminar serve the goal of development. It is after all the knowing of your partner and willing to learn from each others experience that proceed the dialogue leading to real partnership. If we strive for changing the practises of development co-operation towards a more equal direction, a discussion of what the partners have to give to each other is needed. At the moment, it is not equal, as the chairperson of TANGO, Mrs. *Mary Shaba*, pointed out

laisesta kokemuksesta edellytyksenä dialogille, jota kumppanuus toteutukseen vaatii. Jos halutaan muuttaa kehitysyhteistyön käytäntöjä tasa-arvoisempaan suuntaan tarvitaan keskustelua siitä, mitä annettavaa kumppanuksilla on toisilleen. Omassa puheessaan tansanialaisen kansallisen kattojärjestön, TANGOn puheenjohtaja *Mary Shaba* huomioi panosten epäsuhdan: 99,9 prosenttia rahoituksesta projekteihin tulee pohjoisen järjestöiltä, kun 99,9 prosenttia muista resursseista: ajasta, henkilöstöstä, työstä on etelän järjestöillä. Tämän tosiasian sivuuttaminen ei ole mahdollista, jos tosisaan pyritään kumppanuuteen ja halutaan selkiyttää eri toimijoiden roolia: mikä on rahoittajan, kumppanin, jäsenjärjestöjen, kattojärjestöjen, viranomaisten rooli yhteistyössä? Miten vastuu jaetaan eri osapuolten kesken?

Pohjoisen järjestöt ovat usein

haluttomia näkemään itseään ainoastaan rahoittajan roolissa. Päivän sana on kumppanuus, jota jokainen järjestö tavoittelee toiminnassaan. Tutkija *Tiina Kontinen* Helsingin yliopistosta peräänkuulutti suomalaisilta järjestöiltä työtä kumppanuuden määrittämiseksi. Tärkeätä olisi tarkastella toiminnassa esiin tulevia jännitteitä ja pyrkiä selvittämään ne yhdessä kumppanin kanssa.

10-vuotta kehitysyhteistyötä

Uhusianon 10-vuotista toimintaa juhlistettiin tutussa paikassa, Tushikamanen tiloissa, tutuin sävelin. Tansanialaiset muusikot esittivät suomalaista (no, tansanialaistakin) tanssimusiikkia. "Oi muistatkos Emma" -laulun tahdissa tanssittiin ja väki viihtyi, suurlähettiläämmekin puolille öin. Kymmenen vuotta kumppanuuden tai yhteistyön rakentamiseen on

in her speech: roughly speaking 99,9 % of the money in the project comes from the donors, but 99,9 % of all the other resources, time, personnel, work comes from the Southern partners. It is not possible to ignore this fact if we are seriously committed to strengthening the partnership and willing to clarify the different roles of the actors: what do the donor, partner, partner organisation, umbrella and authorities do in the co-operation project?

The Northern NGOs do not want to see themselves only in the role of a donor, they long for partnership. Researcher *Tiina Kontinen* from the University of Helsinki was asking after the meaning of partnership. She was mentioning some tensions that exist in ongoing activities and gave the partners the advice to work out the tensions together.

10 years of co-operation

The celebration of the ten years of co-operation took place in a familiar environment for the Finns: in Tushikamane centre. It was also with familiar sounds: the Tushikamane Band was playing Finnish and Tanzanian dance music. The Finnish song "Oi muistatkos Emma" was playing and the crowd was enjoying themselves, the Ambassador herself until midnight. Ten years of building the partnership is not a very long time in a situation where the donor's money is still the crucial part of the co-operation. When the party is over, we still have a lot of work ahead of us. Why not start with one of the challenges that *Tiina Kontinen* found in her data and mentioned in her presentation: **to explore and find out, what is the partnership** that we so much long for?

kuitenkin melko lyhyt aika tilanteessa, jossa toiminta määrittyy pitkälti rahoittajan näkökulmasta. Arjen koittaessa on alettava töihin, lähtökohtana vaikkapa ne *Tiina Kontinen* tutkimusaineistosta nousseet haasteet, joista hän suurimmaksi esitti kysymystä: mitä kumppanuus merkitsee?

"I congratulate UNGOs, UHUSIANO and KEPA for their initiative to develop this understanding and partnership. Most NGOs in Morogoro are very young but they have been initiated by grassroots. The founder of UHUSIANO mama Salonen identified some of these groups. These groups have a will and strength which they are proud of."

District Commissioner
Lawrence Gama.

WE ARE THE NGOs

The present day and the future of Tanzanian NGOs

Marie Shaba Chairperson of TANGO

The present leadership of TANGO was given certain tasks as it was set for the next three years. For the first year our main objectives are firstly to put TANGO back on track in terms of its mission, vision, objectives. We have been developing strategic direction for TANGO in terms of its activities. We know what we want to do, why we are here, why we exist. Our other task was to improve the image or visibility of TANGO, because it is an umbrella organisation. We are legal in terms of registration, but are we legitimate to our constituents and

to other stakeholders?

We need to review the membership. We are about 400 members but are all members really active, committed? Today we have a directory which shows who are the members. Also we have a directory of other stakeholders, those who relate in our daily activities. We also have a website, anybody who wants to know what is happening in the civil society organisations is welcome to visit our website.

Task forces

There is also the process of formation of task force with our member organisations. There is a

lot of expertise in the organisations to utilise in what ever we do. This is also part of busting the moral of the members, they feel that they are being involved in the activities of their organisation. For instance we have a task force on the NGO policy. We believe self regulation is better than Government intervention. This is part of good governance. We need to discuss and internalise the whole process to serve us because the policy that will not serve you is not useful. It has to serve those for whom it was made.

Task force for the elections

We have an other task force

dialogue for the elections and here we have different types of NGOs involved. There is a number of NGOs which are becoming lobby and advocacy NGOs. This is what puts a stress to our relationships with the Government. We need to train people for the elections, we have to do civic education and monitoring. All these procedures may entail even violent situations. Interacting with somebody to make them know their rights can lead to a reaction: they might start questioning issues. Some civil servants or even ordinary citizens will think that they are dealing with political organisations and this may cause some misunderstandings. We are not for any particular political party but we think that there is a need for a dialogue between the government and civil society about the issues of the elections. Should there be any problems, discuss and try to understand each other.

Our first year in TANGO

For the first year we consolidated our gains, specially networking and partnership. We have an information department where we publish Semezana. And then we also have the website that is supposed to facilitate the communication. Right now we are trying to prepare a programme of having resource centres in the districts so that people could get access to the internet. We have been participating in global issues like WTO (World Trade Organisation) and the country assistance strategies. We can not afford staying in just Morogoro and not to know what is happening outside Morogoro or even outside Tanzania. We are preparing programmes whereby NGO leaders can articulate and unite international issues to domestic issues and see how it can help them in their programmes.

Our second year in TANGO

For this second year in the office we are preparing a three year

programme for basket funding. We are 99.9 % donor dependent, which is not a good sign, but that is the reality. This three year programme will start making us self-reliant in the future and a part of it is to strengthen the capacities that we have in our member organisations. There is still no capacity building in such issues as lobbying, strategic thinking, planning, fundraising. These are the things that we will need when the donor money is finished or is

*“We are about
400 members.
But are all members
really active,
committed?”*

no longer coming. That moment we should have our own capacities. We also have planned to fund locally other programmes, which are not sexy to the donors, for instance buying an own office, or doing other things that you don't find in the donor categories. If we had our own money, maybe we can do such programmes. Or even start an income generation programme. If you have your own money at least you can decide what to do with it. But with donor money there are many conditions going with it.

District network

We are planning to strengthen and collaborate with district network coalitions so that we build our strength. It is not easy for an umbrella to deal with each member. It is not easy, and it is not realistic either. We should have the kind of networks like UNGO in Morogoro. We plan together what you want Morogoro for the next five years, the next ten years or even a hundred years. We have to dream. Dreams have a habit of coming true if you persuade them. We have dreams for our future, not just immediate future but even for our great great great grandchildren. We plan together

what we want for Morogoro. We can develop in the way that even a child in the street will know and discuss environmental issues. These things don't just happen, you have to work for them. We believe that by strengthening these networks, these coalitions, we will be going a long way.

How to make others to understand

Normally, you know what you want. But how do you make somebody else understand what you want? This has been and is a big challenge. I give you an example: maybe the vision is to have peace. And we have a donor organisation which supports programmes for peace building. But on the other hand we know we can not achieve peace if certain things are not done, things like employment, environment and so on. How do we tell our partners that although you are funding peace it is not enough? Peace is an abstract thing, it is there somewhere, but in order to get there this is what we need and want to do. So we need also to build our capacity on how we can make others know what we want and why we want.

Accountability

Accountability is now known as an international anthem. We have to be accountable, but what does it mean? Firstly, the person has to admit responsibility, that I, Maria Shaba swear as a chairperson of TANGO that I believe this and I am committed to work for it. Secondly, you have to have authority and legitimacy. What do I do to show that I am really committed to what I have said? Then in order for me to act and advocate what I believe in I need resources, definitely. For Tango for instance, we need skilled, knowledgeable human resources. The executive director needs the necessary skills, knowledge and commitment to be able to carry this responsibility and be accountable. Also the staff has to be skilled, the board has to be

skilled and the member organisations also have to be skilled, because TANGO's strength depends on the member organisations.

We need also economic resources like equipment, transport, office and computers. We can no longer depend on the normal mail only, it takes long and is expensive. With the computer and email the communication is efficient. Above all, we need organisation, we need to organise ourselves on what we need. This is also extremely important. We need to know why Tango is here, what do Tango do, what will the member organisations do, what will each individual do, because we seem to have the tendency of leaving everything to the leaders and we think that they are the ones that are responsible. Accountability means to us responsibility. You have to make yourself legitimate and also you have to have the necessary resources.

Our third year in TANGO

For the third year God will it, we want to be in a position to evaluate in terms of making the voluntary sector really vibrant, really active. We know that in Tanzania the governmental sector and also the private sector is gaining momentum. Therefore we need the voluntary sector to protect the interests of the civilians. I give you a warning example. We have a lot of advertisements of cigarettes. In the west they already realise the effect they have on the health. In this country the voluntary sector has not protected the consumers and most of the ads consort to young, beautiful, handsome people. This is the image our young people now have: if you smoke you are part of that elite. Once they start smoking it means they are hooked. We have to be able to reach a situation where we consumers can make a choice knowing exactly what are the consequences of our actions. If you don't have a strong active voluntary sector then everything

goes, business becomes the order.

Maybe we are simple but we are not stupid

I think the situation in the West is different, for instance a board member is somebody who is economically sound. They are there because they are committed to that thing. In this country a lot of board members, myself included, we are activists, but we do not have any strong economic base. We might be joining an NGO, or a board for economic reasons. This creates a lot of problems in the NGOs. Once people go to an NGO for an economic gain so how do we promote ourselves so that we do not end up like that? How can the Government subsidise the voluntary sector so that we can do our job as we should? It is true that we are simple but we are not stupid. People they may think you are stupid, you do not know things because you are just an NGO. We have to bring ourselves in a position where we gain respect. Because if you are in a NGO you are supposed to be poor. If you are rich that is NGO money. So we have to do this voluntarily so that we gain respect. We deserve to be recognised. We are complementing, we are supplementing the work of other people who are being paid through the tax we pay.

Poor – impoverished

Right now there is a lot of talk about poverty alleviation or eradication. Some of us are saying and I think even here a lot of people say: but we are not poor! Why has Morogoro stayed the way it is? I went to school here in 1965. There's been change but really there is no change. A lot of mining is done here. So, how come Morogoro does not improve while other people outside of this country become rich? We are advocating now for a change. Poverty is a state and if people tell you over and over again "you are poor" you will internalise that and believe that you really are poor. It

"Right now there is a lot of talk about poverty alleviation or eradication.

Some of us are saying and I think even here a lot of people say: but we are not poor!"

has a negative impact on you. Instead of poverty we should use impoverishment. Because impoverishment is something that is done to you. It is not by choice, whether it is the Government that is impoverishing the people because of bad governance or corruption or of what ever the people are being impoverished. They are not poor, they have the land, they have water, they have their strength, their intelligence. Why are they poor? There is something somewhere that is making them not to deliver. We should identify and fight those issues. At the international level it is a WTO affair; whether the trade is really equal between the North and the South. Some of us are really angry about how we have been labelled as the poorest of the nations and that we are even bound to beg money. We have to discuss these issues and act so that we can gain the respect of the international community. Right now, where ever you go you can not be proud, they say: she is from a poor country. I understand it but I do not feel good about it. And I do not think that anybody feels good about that, especially when we know that we are being impoverished.

About partnership

Do our partners take us as equals or is the partnership built on money? If a partnership is built on money there can not be any respect, because if I have the money then I can dictate. We are saying that we have to develop partnerships that will make us respect each other. We do not have the cash, but we have other

resources. I am sure in your organisations you know how much effort you are putting in terms of time, energy, working even day and night. If it was changed into money it would be a lot. I would like to give an example of a married woman of whom it was normally said: she did not contribute anything so she can not get any inheritance. But the invisible work, energy that she put in that house for 30-40 years - and you can not pay her anything! It is like that with us too, we should know that even if we are 99,9 donor dependent is because of the cash, but in other ways I think we have 99,9 self contribution. So, it is equal.

Transparency

One other challenge is the question of the mushrooming of Gongos, Government NGOs. They get facilities from the Government and then they represent us and in the end of the day you read in the report that the NGOs, the civil society organisations were consulted. You get surprised: I did not know about this. We are saying that there has to be more transparency. And when you have an organisation like UNGO that is the best place to begin to tell others that this year this is my plan and I got so much money from such and such a place and this is how I plan to use it.

We know that a lot of donors have committed money for civil society activities but we hardly know about it. But if that money was transparent, and we began to know there is money somewhere, let us get organised! I sound like I am complaining but it is not a complaint. I want to tell you this: Let's organise and don't agonise. This is the message I want to leave with you.

TANGOs website: www.tango.or.tz.

Maria Shaba's speech is published in an edited and shortened version. Typed (from a tape) by Paula Kuusipalo, edited by Elina Puhto and Kaisa Kivela.

ME YHDESSÄ

Kansalaisjärjestöt kansalaisyhteiskunnassa

Marie Shaba
TANGO:n puheenjohtaja

TANGO, yksi tansaniaalaisten kansalaisjärjestöjen kattojärjestöistä, on nyt 11-vuotias. Sen nykyiselle johdolle on annettu selkeät tehtävät seuraaville kolmelle vuodelle. Ensimmäisen vuoden päätavoite on saattaa TANGO:n tehtävät, näkemykset ja päämäärät raiteilleen. Olemme miettineet TANGO:n strategista suuntaa, niin että tiedämme mitä tahdomme tehdä, miksi olemme täällä, miksi olemme olemassa.

Toinen tehtävämme on parantaa TANGO:n kuvaa tai näkyvyyttä, koska TANGO on kattojärjestö. Se on laillisesti rekisteröity, mutta olemmeko oikeutettuja puhumaan perustajiemme puolesta kaikkien osallisten silmissä? Meillä on noin 400 jäsentä, mutta ovatko he kaikki todella toimivia, sitoutuneita jäseniä? Aloimme kerätä tietoa jäsenistämme. Meillä on nyt jäsenluettelo ja luettelo muista sidosryhmistä, joiden kanssa olemme yhteydessä päivittäin. Meillä on myös kotisivut, joten jokainen joka halua tietää, mitä tapahtuu kansalaisjärjestöissä, on tervetullut tutkimaan kotisivujamme.

Järjestöjen osaamisen hyödyntäminen

Jäsenjärjestöjemme kanssa olemme muodostamassa eri aiheisiin erikoistuneita ryhmiä. Järjestöissämme on paljon asiantuntemusta, jota voi käyttää hyväksi kaikessa mitä ikinä teemme. Tämä on myös osa jäsenten moraalien rakentamista, sillä tällä tavoin jäsenet tuntevat, että he ovat mukana järjestönsä toiminnassa. Meillä on mm. ryhmä, jossa käsitellään hallituksen kansalaisjärjestöpolitiikan linjauksia. Uskomme, että itesääteily on parempi kuin se että hallitus puuttuu asioihin. Tällainen on meidän mielestämme hyvää hallintoa. Meidän pitää osallistua niin, että koko prosessi palvelee meitä, koska toimintatavat, jotka eivät palvele, eivät ole hyödyllisiä. Niiden on palveltava niitä, joita varten ne on tehty.

Meillä on myös ryhmä vaalikeskustelua varten, johon osallistuu useamman tyyppisiä kansalaisjärjestöjä. Osasta kansalaisjärjestöjämme on muodostumassa vaikuttaja- ja puolestapuhujajärjestöjä. Tämä aiheuttaa painetta meidän ja hallituksen suhteisiin. Meillä on tarve kouluttaa ihmisiä vaaleja varten, meidän on annettava kansalaiskasvatusta, on seurattava asioita. Näissä toimissa voi sattua jopa väkivaltaisia tilanteita. Kun ihmisten kanssa keskustellaan heidän oikeuksistaan, he saattavat reagoida kyseenalaistamalla monia asioita. Väärinkäsityksiä aiheutuu myös sii-

tä, että jotkut virkamiehet ja jopa tavalliset kansalaiset luulevat että he ovat tekemisissä poliittisten järjestöjen kanssa. Me emme ole minikään poliittisen puolueen puolesta. Mielestämme hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan välillä on tarve vuoropuheluun vaalien ydinkysymyksistä. Jos ongelmia on, keskustelkaamme ja yrittäkäämme ymmärtää toisiamme.

Ensimmäinen vuotemme TANGOSSA

Ensimmäisenä vuotena olemme lujittaneet jo saavutettuja asioita, erityisesti verkottumista ja kumppanuutta. Meillä on tiedotusosasto, joka julkaisee tiedotuslehteämme Semezanaa. Meillä on myös verkkosivut, joiden toivotaan tekevän kommunikoinnin helpoksi. Olemme valmistamassa ohjelmaa, jolla autamme eri alueita hankimaan resurssikeskuksia, joista järjestöt pääsevät internetiin. Olemme osallistuneet maailmanlaajuisten ydinkysymysten käsittelyyn, kuten WTO:n (Maailman kauppajärjestö) ja maaohjelmien strategioiden laadintaan. Meillä ei ole varaa jäädä vain yhteen paikkaan, esimerkiksi vain Morogoroon, ja olla tietämättä mitä tapahtuu Morogoron ulkopuolella tai Tansanian ulkopuolella. Valmistelemme ohjelmia, joiden avulla kansalaisjärjestöjen johtajat voivat saada äänensä kuuluviin tärkeissä asioissa, nähdä kuinka tieto voi auttaa heitä omissa ohjelmissaan ja kuinka yhdistää kansainväliset kysymykset kotimaan kysymyksiin.

Toinen vuotemme Tangossa

Toisena toimintavuotena olemme valmistelemme kolmen vuoden varainhankintaohjelmaa. Olemme 99,9-prosenttisesti riippuvaisia lahjoittajista. Tämä ei ole hyvä, mutta se on todellisuutta. Kolmen vuoden ohjelma tekee meistä aikanaan riippumattomia. Ohjelman tarkoitus

on vahvistaa jäsenjärjestöjemme toimintaedellytyksiä ja valmiuksia, kapasiteettia. Toistaiseksi ei ole olemassa tukijärjestelmää sellaisissa asioissa kuin lobbaus, strateginen ajattelu, suunnittelu, tai varainhankinta. Näitä tarvitaan, kun lahjoitusrahat loppuvat tai niitä ei enää saada. Sinä hetkenä meillä pitäisi olla omat taidot. Suunnittelemme myös sellaisten paikallisten ohjelmien rahoittamista, jotka eivät vetoa lahjoittajiin, kuten esimerkiksi oman toimiston ostamisia. Jos meillä olisi omaa rahaa, voisimme tehdä tällaisia ohjelmia. Tai jopa kehittää starttirahaston. Jos on omaa rahaa, voi ainakin päättää mitä sillä tehdä. Lahjoitusrahoihinhan liittyy monia ehtoja.

Alueellinen yhteistyö

Suunnittelemme vahvistavamme yhteistyötä alueellisten verkostoryhmien kanssa. Kattojärjestön ei ole helppo olla tekemisissä jokaisen jäsenen kanssa. Se ole helppoa eikä realistista. Meillä pitäisi olla enemmän sellaisia verkostoja kuin UNGO Morogorossa. Suunnittelemme yhdessä mitä Morogorossa halutaan seuraavana viitenä, kymmenenä tai jopa satana vuotena. Meillä on unelma! Ja unelmilla on

*“Meillä on unelma!
Ja unelmilla on taipumus
käydä toteen, jos niistä on
vakuuttunut.”*

taipumus käydä toteen, jos niistä on vakuuttunut. Meillä on unelmia tulevaisuuden varalle, ei vain lähitulevaisuuden, vaan jopa lapsenlapsenlapsiemme varalle. Voimme suunnitella haluammeko että Morogorosta tulee ympäristöopintojen keskus. Voimme kehittyä sellaisiksi, että kadulla kulkeva lap-

sikin tietää ja osaa keskustella ympäristökysymyksistä. Näin ei käy itsestään, sen takia pitää tehdä työtä. Uskomme kuitenkin, että vahvistamalla verkostoja ja liittoutumia tulemme pääsemään pitkälle.

Kuinka saada muut ymmärtämään

Yleensä jokainen tietää mitä haluaa. Mutta kuinka saada joku muu ymmärtämään se? Tämä on ja on ollut suuri haaste. Kerron esimerkiksi: järjestön tavoitteena, unelmana, on rauha. On myös lahjoittajajärjestö, joka tukee rauhanohjelmia. Järjestössä tiedetään kuitenkin, että emme voi toimia rauhan hyväksi, ellei tiettyjä asioita tehdä ensin, kuten hoideta työllisyyttä ja ympäristöasioita. Kuinka ihmeessä kerromme kumppanillemme, että vaikka se rahoittaa rauhaa, se ei ole tarpeeksi? Kuinka kerromme, että rauha on abstrakti käsite: se on tuolla jossakin, mutta päästäksemme sinne on meidän on tehtävä näin ja näin, ja haluamme tehdä sen näin. Meillä on tarve rakentaa omaa kapasiteettiamme ja saada muut ymmärtämään, mitä tahdomme ja miksi tahdomme.

Vastuu, tilivelvollisuus

Vastuu on tätä nykyä kansainvälinen virsi. Meidän täytyy olla tilivelvollisia, mutta mitä se tarkoittaa? Ensimmäiseksi meidän on hyväksyttävä vastuu: minä Maria Shabavannon TANGON puheenjohtajana, että uskon ajamiini asioihin ja että sitoudun tekemään työtä sen hyväksi. Toiseksi täytyy olla toimivaltaa ja oikeutus. Miten osoitan että olen todella sitoutunut siihen mitä olen sanonut? Sitten toimiakseni ja puolustaakseni sitä mihin uskon, tarvitsen ehdottomasti resursseja. TANGOSSA me tarvitsemme taitavia, tietäviä ihmisiä. Toiminnanjohtaja tarvitsee välttämättä taitoja, tietoa ja sitoutumista voidakseen kantaa vastuunsa ja tili-

velvollisuutensa. Myös muun henkilökunnan täytyy olla taitavaa, johtokunnan täytyy olla taitava ja jäsenjärjestöjen täytyy myös olla päteviä, koska TANGO:n vahvuus riippuu sen jäsenjärjestöistä.

Tarvitsemme myös taloudellisia resursseja, kuten tarvikkeita, kuljetusta, toimiston ja tietokoneita. Emme enää voi olla riippuvaisia pelkästään tavallisesta postista, se vie liikaa aikaa ja on kallista. Tietokoneella ja sähköpostilla kommunikointi on tehokasta, päätökset tehdään nopeasti. Me siis tarvitsemme taloudellisia resursseja. Ennen kaikkea me tarvitsemme järjestäytymistä: meidän täytyy järjestäytyä saadaksemme sen mitä tarvitsemme. Tämä on äärimmäisen tärkeää. Meidän täytyy tietää miksi TANGO on täällä, mitä TANGO todella tahoo, mitä sen jäsenjärjestöt aikovat tehdä, mitä jokainen yksittäinen ihminen aikoo tehdä, koska meillä näyttää olevan taipumus jättää kaikki asiat johtajille ja ajatella, että he ovat vastuussa. Meille tili-velvollisuus tarkoittaa vastuuta. Meidän täytyy tehdä oikeutetuksi olemassaolomme ja meillä täytyy olla tähän tarpeelliset resurssit.

Kolmas vuotemme TANGOssa

Kolmantena vuonna, jos Jumalasu, haluamme olla siinä tilanteessa, että voimme arvioida menestystämme seuraavan tavoitteen suhteen: haluamme saada vapaaehtoissektorin voimaa pursuavaksi, todella aktiiviseksi. Tiedämme että Tansaniassa julkinen sektori ja myös yksityissektori ovat voimistuneet. Siksi me tarvitsemme vapaaehtoissektoria suojelemaan kansalaisten intressejä. Kerron vaarottavan esimerkin. Meillä on pal-

“Kerron esimerkkinä naimisissa olevasta naisesta, josta tavallisesti sanotaan, että hän ei tuonut perheeseen mitään, niinpä hän ei voi saada perintöä. Mutta hän on tehnyt näkymätöntä työtä, pannut tarmonsa taloon 30 - 40 vuoden ajan. Annettaanko sille merkitystä?”

jon tupakkamainoksia. Lännessä on jo havaittu, mikä vaikutus niillä on terveyteen. Maassamme yksityissektori ei ole suojellut kuluttajia, ja useimmat mainokset vetoavat nuoriin, kauniisiin, komeisiin ihmisiin. Meidän täytyy kyetä saavuttamaan tilanne, jossa kuluttajat voivat tehdä valinnan tietäen tarkalleen mitä seurauksia heidän teoistaan on.

Olemme ehkä yksinkertaisia mutta emme tyhmiä

Lännessä tilanne on usein sellainen, että johtokunnan jäsen on joku, joka on taloudellisesti vakavarainen. He ovat johtokunnassa, koska he ovat sitoutuneet asiaansa. Meidän maassamme on koko joukko johtokunnan jäseniä, aktivisteja, minä mukaan luettuna, joilla ei ole vahvaa taloudellista pohjaa. Ehkä olemme liittyneet kansalaisjärjestöön tai johtokuntaan taloudellisista syistä. Tästä juontuu koko joukko ongelmia. Kun ihmiset kerran liittyvät kansalaisjärjestöön vain taloudellisen hyödyn takia, kysymys kuuluu kuinka voimme ylittää tämän ja varmistaa, ettemme jää tähän? Kuinka hallitus voi tukea kansalaissektoria niin, että voisi-

me tehdä työmme niin kuin meidän pitäisi? Olemme ehkä yksinkertaisia, mutta emme ole tyhmiä. Ihmiset saattavat ajatella, että olet tyhmiä, et tiedä asioista, koska olet vain kansalaisjärjestöstä. Meidän on itse hankittava asema, jossa voimme saavuttaa kunnioitusta. Jos olet kansalaisjärjestöstä, sinun oletetaan olevan köyhä. Jos olet rikas, oletetaan että rikkaus on kansalaisjärjestön rahaa. Meidän on tehtävä työmme vapaaehtoisesti, jotta saavuttaisimme kunnioitusta. Ansaitsimme tunnustusta.

Köyhä – köyhdytetty

Juuri nyt puhutaan köyhyyden vähentämisestä ja juurimisesta. Mutta monet täälläkin sanovat, että me emme ole köyhiä. Miksi Morogoro on pysynyt entisellään? Kävin koulua täällä vuonna 1965. Muutoksia on tapahtunut, mutta todellista muutosta ei. Morogoron seudulla on paljon kaivostoimintaa, mutta miksi Morogoro ei edisty, miksi muut ihmiset meidän maamme ulkopuolella tulevat rikkaiksi? Me puhumme nyt muutoksen puolesta. Köyhyys on tila, ja jos aina sanotaan, että olet köyhä, hokema sisäistetään ja siihen uskotaan. Tällä on negatiivinen vaikutus. Köyhyyden sijasta meidän pitäisi puhua köyhdyttämisestä. Köyhdyttäminen on jotain, joka on tehty sinulle. Se ei ole oma valinta, vaan jotakin joka on tehty sinulle, on se sitten hallitusjoka köyhdyttää ihmisiä huonolla hallinnolla ja korruptiolla, tai miten tahansa ihmisiä tehdäänköön köyhiksi. Mutta ihmiset eivät ole köyhiä, heillä on maata, heillä on vettä, heillä on voimansa ja älynsä. Miksi he ovat köyhiä? Jossakin on jotakin, joka ei päästä heitä liikkeelle. Meidän täytyy määritellä nuo asiat ja taistella niitä vastaan. Kansainvälisellä tasolla se on WTO:n asia: onko kaupankäynti todella tasapuolista pohjoisen ja etelän välillä. Jos omissa maassa

“Kun ihmiset kerran liittyvät kansalaisjärjestöön vain taloudellisen hyödyn takia, kysymys kuuluu kuinka voimme ylittää tämän ja varmistaa, ettemme jää tähän?”

kampanjoidaan reiluuden puolesta, pitää sanoa, että nämä ihmiset eivät ole köyhiä, heidät vain on köyhdytetty, me voimme tehdä tätä ja tätä tilanteen parantamiseksi. Jotkut meistä ovat todella vihaisia siitä, miten meidät on leimattu kansoista köyhimmäksi ja miten olemme jopa pakotettuja kerjäämään rahaa. Meidän on keskusteltava ja toimittava niin, että saavutamme kansainvälisen yhteisön kunnioituksen. Tällä hetkellä minne tahansa menemmekään, emme voi olla ylpeitä, kun sanotaan, että nuo ovat sieltä köyhästä maasta. Minä kyllä ymmärrän tämän, mutta en ole hyvillänini ja luulen että kukaan ei ole hyvillään tästä, koska tiedämme, että meidät on köyhdytetty.

Kumppanuudesta

Pitävätkö kumppanimme meitä tasavertaisina vai perustuuko kumppanuus rahaan? Jos kumppanuus perustuu rahaan, silloin ei voi olla kunnioitusta, sillä se jolla on rahaa, voi sanella ehdot. Puhumme siitä, että meidän täytyy kehittää kumppanuus sellaiseksi, että se saa meidät kunnioittamaan toisiamme. Meillä ei ole käteistä, mutta meillä on muita voimavaroja. Olen varma, että kukin organisaatiossaan tietää, kuinka paljon ponnisteluja, aikaa ja energiaa on käytetty, tehty työtä yötä päivää. Jos tämä lasketaan rahassa, summa on suuri. Kerron esimerkkinä naimisissa olevasta naisesta, josta taval-

lisesti sanotaan, että hän ei tuonut perheeseen mitään, niinpä hän ei voi saada perintöä. Mutta hän on tehnyt näkymätöntä työtä, pannut tarmonsaa taloon 30 - 40 vuoden ajan. Annetaanko sille merkitystä?

Näin on meidänkin laitamme. Meidän pitäisi tietää, että vaikka olemme rahallisesti 99,9-prosenttisesti riippuvaisia lahjoittajista, muilla tavoilla laskettuna luulen, että olemme 99,9-prosenttisesti omavaraisia. Joten olemme kyllä tasa-arvoisia.

Avoimuus

Muuan haaste on myös kysymys GONGOjen, hallituksen kansalaisjärjestöjen, nopea lisääntyminen. Nesaavat tukea hallitukselta ja ovat edustavinaan meitä niin, että päivän päätteeksi raportista voidaan lukea, että kansalaisjärjestöjen kanssa on neuvoteltu. Hämmästyin: en tiennyt tästä. Vastauksemme tähän ongelmaan on, että täytyy olla enemmän avoimuutta. Esimerkiksi UNGO:n tapainen järjestö on sopiva kertomaan, että tänä vuonna suunnitelmani on tämä ja sain näin ja näin paljon rahaa, sellaisesta ja sellaisesta paikasta, ja näin aion käyttää sen. Me tiedämme, että monet lahjoittajat ovat jättäneet rahaa kansalaisyhteiskuntaa varten, mutta me tuskin kuulemme siitä. Mutta jos rahaliikenne on avointa, tehtäväksi jää vain järjestäytyä! Kuu-lostaa siltä että valitan, mutta en valita. Tahdon vain sanoa: järjestäydytään eikä jatketa pelkkää kauhistelua. Tämän sanoman haluan jättää teille.

TANGO:n kotisivut löytyvät osoitteesta www.tango.or.tz.

Maria Shaban Morogoro-seminaarissa pitämä puhe julkaistaan toimitettuna ja lyhennettynä. Suomentaja ja toimittaja: Elina Puhto.

UNGO-UHUSIANO

co-operation yhteistyö

Mr. Joseph Saqware
UNGO Secretary

The Agreement on cooperation between Ungo and Uhusiano basically was meant to establish and maintain relationship in order to promote cooperation, coordination, networking, information exchange and training between themselves and its members.

So far the relationship which have any tangible benefits for the two Umbrella NGOs have come through documentation exchange, visits and Morogoro Seminar, but this is not sufficient. To accomplish this we need to continue the information exchange process.

The interaction and networking intended at the Morogoro Seminar was not achieved as expected because of the limited time. And to fill in the gap, we should among other methods, utilize the Uhusiano newsletter.

Development is a predetermined destination and goals but it is a slow process that although planned carefully requires continuous adjustments to achieve it. This process in the course of its implementation may have both positive and negative effects. Normally in a properly planned development process positive net effect to the stakeholders supercede. Hence the serious struggle and preciseness in the preparations for any activity.

Tanzanian NGOs are young, the civil society participation towards their development process under the concept of NGOs/CBOs is practically new and no wonder the mushrooming of small development units in the rural and urban community, however it is a very encouraging and commendable move. An important issue here now is to assist this foci in planning and implementing their development process with them.

Joseph Saqware
UNGO:n sihteeri

UNGO:n ja Uhusianon välillä on solmittu sopimus tulevan yhteistyön perustaksi. Sen tarkoitus on edesauttaa koordinoimista, verkostoistumista, tiedon välitystä ja koulutusta niin UNGO:n ja Uhusianon kuin niiden jäsenjärjestöjenkin välillä. Tähän mennessä sen tuloksena on ollut kirjeenvaihtoa, vierailuja ja Morogoro-seminaari. Tämä ei kuitenkaan ole riittävää. Jotta tavoite saavutettaisiin, meidän tulee jatkaa tiedon vaihtamista ja välittämistä.

Morogoro-seminaarissa yhteinen aika oli hyvin rajallinen. Sen vuoksi vuorovaikutusta ja verkostoistumista ei tapahtunut odotusten mukaisesti. Tämän paikkaamiseksi meidän tulee, muiden keinojen ohella, käyttää Uhusiano-tiedotetta.

Kehitys on prosessi, jonka tavoitteet ja päämäärän tiedämme. Mutta se on hidas prosessi, jotenka vaikka suunnittelisimme toimemme varovaisesti on meidän usein muutettava niitä tilanteen mukaisesti, jotta päämäärämme olisivat saavutettavissa. Sillä, että toteutamme suunnitelmiamme, on ajan kuluessa sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia. Yleensä, kun kehitysprosessi suunnitellaan kunnolla, osapuolien kokemat myönteiset vaikutukset ovat suurempia kuin kielteiset. Näin ollen on tärkeää suunnitella kaikki toiminta tarkoin ja vaikeuksia pelkäämättä.

Tansaniaiset kansalaisjärjestöt ovat nuoria. Kansalaisten osallistuminen yhteiskuntansa kehittämiseen järjestötoiminnan kautta on uutta. Ei ihme, että uusia järjestöjä ilmestyy kuin sieniä sateella. Kuitenkin tämä on hyvin rohkaiseva ja kannatettava ilmiö. Tärkeää tässä prosessissa on se, miten näitä järjestöjä autetaan heidän kanssaan työskennellen, heidän suunnitelmiansa ja projektiansa puitteissa.

KOHTI UUTTA KUMPPANUUTTA?

Muutoshasteita suomalaiselle kansalaisjärjestötoiminnalle Morogorossa

Tiina Kontinen
Helsingin yliopisto

Olen vuoden 1999 alusta tehnyt väitöskirjatutkimusta suomalaisten kansalaisjärjestöjen toiminnasta Morogorossa. Pääasiassa olen seurannut neljän erilaisen projektin toteutusta niin Suomessa kuin Tansaniassakin. Olen juuri palannut aineistonkeruumatkalta Morogorosta ja tämä esitykseni perustuu tänä aikana saamiini vaikutelmiin.

Tämän seminaarin otsikkona alun perin oli kansalaisjärjestöjen muuttuva rooli kehitysyhteistyössä. Itse tulen toiminnan teorian ja kehittävän työn-

tutkimuksen yksiköstä, jossa tehdään erilaisia inhimillisiä toimintoja koskevaa tutkimusta ja kehitystyötä. Kehitystyön lähtökohtana ovat konkreettisissa toiminnoissa esiintyvät ristiriidat ja jännitteet – pääperiaatteena on, että ennen kuin lähdetään "ottamaan muutosta haltuun" ja "antamaan muutokselle suuntaa", pitää selvittää toimintojen historia, nykytila ja sen materiaaliset reunaehdot. Tärkein kysymys muutoksen aikaansaamisessa on, että mitä uudella toiminnalla oikeasti halutaan saada aikaan, mikä on toiminnan kohde. Toiminnan kohde, oli se sitten konkreettinen asia, esimerkiksi klinikan rakentaminen, tai abstraktimpi tavoite,

kuten kansalaisyhteiskunnan tukeminen, määrittää sen, keitä toimintaa osallistuu, mikä on eri osallistujien välinen työnjako, millaisia välineitä tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan ja millaiset säännöt toimintaa ohjaavat.

Voidaan myös ajatella, että muutos toimintaan osallistujissa, työnjaossa tai säännöissä aiheuttaa ristiriidan vanhan toiminnan kohteen suhteen, ja kohdetta on muutettava. Tällainen tilanne on nähtävissä monissa Morogoron alueen suomalaisprojekteissa. Esimerkiksi KYO:lta tulevat uudet toimintaohjeet, joita täytyy noudattaa rahoituksen varmistamiseksi voidaan käsitellä muutoksiksi kansalaisjärjestö-

kehitysyhteistyön toiminnan säännöissä. Samoin uusien yhteistyökumppaneiden, kuten tansania-laisten kansalaisjärjestöjen ilmaantuminen aiheuttaa muutoksia yhteistyön työnjakoon. Näiden muutosten haltuun ottamiseksi kaivataan yhteisen kohteen uudelleen muotoilua.

Yhteisen kohteen ja tavoitteiden löytäminen on aina vaikeaa. Inhimillinen toiminta on moniäänistä ja jännitteistä. Eri toimijoilla on toiminnan kohteesta erilaisia käsityksiä ja toiminnan kohdetta määrittellään eri näkökulmista käsin. Jos ajatellaan esimerkiksi kansalaisjärjestökehitysyhteistyön tyypillisintä toimintamuotoa, kehitysyhteistyöprojektia, voidaan erottaa erilaisia näkökulmia siihen, mikä on projektin tarkoitus. Hallinnollisesta näkökulmasta päätavoitteena on budjetoidun rahan käyttö siten, että rahan saanti on mahdollista myöskin seuraavina vuosina. Tässä näkökulmassa tärkeäksi nousevat helposti projektihakemukset ja -raportit, joissa on hyödynnetty viimeisiä kehitysyhteistyöpolitiikan muotisanvoja. Auttamisnäkökulmasta päätavoitteena on huono-osaisempien auttaminen, projektin tarkoitus on tehdä jotakin jonkun toisen hyväksi. Työllisyysnäkökulmasta tärkeänä pidetään sitä, että projekti tarjoaa mahdollisimman paljon edes väliaikaisia työpaikkoja. Kulttuurinvaihtonäkökulmasta projektin pääfunktio on mahdollistaa vieraisiin kulttuureihin tutustuminen ja sitä kautta edistää persoonallista kasvua tai globaalia solidaarisuutta. Lopuksi voidaan mainita ainakin ongelmanratkaisunäkökulma, jossa projekti nähdään ratkaisuna johonkin paikalliseen, reaaliseseen ongelmaan, ja ratkaisumuotoja mietitään ongelmalähtöisesti.

Yhteisen kohteen neuvottelussa näitä erilaisia näkökulmia olisi hyvä kaivaa esiin, ja miettiä, mitä näkökulmaa missäkin tilanteessa kannattaa painottaa. Tärkeätä on muistaa, että mikään näkökulmista

ei sinänsä ole väärä tai oikea, eivätkä ne ole yksilöiden tai edes organisaatioiden näkökulmia, vaan toiminnan ominaisuuksia.

Kuten jo edellä mainitsin, erilaiset näkökulmat luovat toimintaan jännitteitä voidaan hyödyntää toiminnan kehittämisessä ja uusien toimintamuotojen suunnittelussa. Seuraavaksi haluan esittää muutamaa hypoteesin jännitteistä, jotka näyttävän olevan tyypillisiä juuri Morogoron alueen kehitysyhteistyötoiminnalle. Jännitteet ilmenevät konkreettisen toiminnan tasolla, pienissä teoissa ja sanoissa, erilaisina konflikteina ja häiriöinä. Näitä jännitteitä ja niiden mahdollisia ratkaisuja olisi hyvä miettiä omista toiminnoista käsin – miten ne ilmenevät omissa projekteissa ja miten niitä on mahdollisesti yritetty ratkaista. Jännitteet luovat toiminnalle muutoshasteita.

Ystävien välinen yhteistyö vs. järjestöjen välinen yhteistyö

Kymmenisen vuotta sitten monet Morogoron alueen projekteista alkoivat henkilökohtaisten kontaktien kautta. Monissa tapauksissa projekteissa toimivat henkilöt ovat pysyneet samoina, ja projekteissa yhteydenpito toimii yksilöltä yksilölle. Uusien tansanialaisten kansalaisjärjestökumppaneiden mukaantulo on luonut jännitteitä, joissa ystävältä ystävälle toimintamalli on aiheuttanut hankauksia. Paikallisilla järjestöillä on omat organisatoriset rakenteensa ja tapansa käsitellä asioita, ja esimerkiksi kaiken projektia koskevan kommunikation osoittaminen tietyille henkilöille voi olla vastoin näitä tapoja. Yksilöiden välillä hoidetut partnerisuhteet ovat monesti toimivia, jokainenhan tietää, että on helppo toimia suoraan sellaisen ihmisen kanssa, jonka tuntee hyvin. Toisaalta, tällaiset suhteet ovat haavoittuvia, jos kyseiset yksilöt lähtevät organisaatioista, koko projektiyhteistyö lopahtaa. Tulevaisuuden

haasteena onkin miettiä, miten projekteissa voitaisiin yhdistää läheiset ystävyysuhteet ja järjestöjen välinen yhteistyö.

Lyhyet kenttävierailut vs. pidempiaikainen yhdessäolo

Morogoron alueen suomalaisprojekteissa on tyypillistä se, että projekteissa ei ole palkattua henkilökuntaa Suomen päässä tai kentällä. Työ on vapaaehtoista ja tehdään oman toimen ohella. Niinpä suomalaiset kumppanit vierailevat Tansaniassa pari viikkoa helmikuussa ja muutaman viikon kesällä – silloin kun Suomessa on loma-aika. Muina aikoina yhteydenpito on vähäistä. Tämä johtaa siihen, että yhteisten tavoitteiden suunnittelu ja toteutus on katkonaista. Yhteinen projekti on olemassa ”pyrähdyksittäin”. Kenttävierailujen ajan yhteistyö ja toiminta projektin tiimoilla on intensiivistä, vierailun loputtua kukin, niin suomalaiset kuin tansanialaisetkin, palaavat omiin arkirutiineihinsa, joista projekti on vain yksi pieni osa. Yksi suuri haaste toiminnalle onkin, miten tuntuuma yhteisestä projekteista ja yhteistyöstä saadaan säilymään, vaikka pitkäaikaista yhteistä oleskelua ei olekaan mahdollista järjestää.

Vapaaehtoistyö vs. maksettu työvoima

Jännite vapaaehtoistyön ja maksetun työvoiman käytön välillä projekteissa näyttää olevan välttämätön. Heti kun tiedetään, että projektissa on rahaa, jokainen haluaa siitä oman osansa, koska ”kylähän tehdystä työstä joku korvaus pitää saada”. Päivärahasa haluavat niin suomalaiset kuin tansanialaisetkin. Vaikka muuten organisaatioissa tehtäisiin paljonkin vapaaehtoistyötä, niin kun on kyse projektitoiminnasta, rahalle löytyy aina ottajia. Yksi suurimmista tulevaisuuden haasteista onkin se, miten säilyttää projekteissa vapaaeh-

toistyön luonne huolimatta siitä, että rahaa on jonkin verran saatavana.

Suomalaisten ratkaisujen tuominen Tansaniaan vs. paikallisten prosessien tukeminen

Joissakin Morogoron alueen suomalaisprojekteissa on tuotu melko suomalaisia ratkaisuja tansanialaisiin ongelmiin, oli kyse sitten opetus-suunnitelmasta, autonkorjaustyökaluista tai aikuiskasvatus-ideologiasta. Ratkaisut eivät välttämättä ole huonoja, mutta voivat aiheuttaa erilaisia ongelmia suhteessa siihen, millaisia ratkaisuja paikallisesti yleensä käytetään. Projektin ratkaisut voivat tuntua vierailta ja kummallisilta, ja tällä tietysti on heikentävä vaikutus projektin kestävyteen. Tulevaisuutta suunnitellessa onkin hyvä miettiä sitä, millaisia uudenlaisia ratkaisumalleja, jotka sisältäisivät elementtejä niin suomalaisista kuin tansanialaisistakin ratkaisuista, ongelmiin voitaisiin kehittää.

Suomalaiset järjestöt donoreina vs. suomalaiset järjestöt kumppaneina

Yksi perusristiriita suomalaisten ja tansanialaisten yhteistyössä näyttää olevan suomalaisjärjestöjen rooli. Varsinkin uudet järjestökumppanit Tansaniassa odottavat suomalaisten, kuten muidenkin ulkomaalaisten järjestöjen olevan donoreita, jotka antavat materiaalisia resursseja järjestöjen omaan toimintaan. Suomalaiset järjestöihmiset näyttävät odottavan yhteistyöltä enemmän muunlaista kumppanuutta, jonka sisältö ei näytä kovin selvältä tansanialaisille. Uusia projekteja suunnitellessa haasteena onkin se, miten yhdistää nämä erilaiset näkemykset kumppanuudesta.

Uudenlaisen kumppanuuden suunnittelu kannattaa aloittaa miettimällä sitä, millaista on vanha kumppanuus niissä projekteissa, joista teillä on pitkä kokemus. Millaisia ristiriitoja eri osapuolet siinä ovat kokeneet, millaisia eri näkökulmia siinä on ollut? Millainen näkemys eri osapuolilla on tulevaisuuden toimintamuodoista ja ristiriitojen mahdollisista ratkaisuista? Millaisia rajoituksia toiminnalle asetavat esimerkiksi rahoitus ja ajankäyttö? Yhteistyössä ja kumppanuudessa on kysymys jostakin yhteisestä tavoitteesta. Moniäänisessä toiminnassa tavoitteet pysyvät aina jännitteisinä ja ristiriitaisina, mutta yhteistyötä helpottaa erilaisten näkökulmien esiin nostaminen ja niistä avoimesti keskusteleminen.

Tiina Kontinen
Kasvatustieteen laitos
Toiminnan teorian ja kehittävän työntutkimuksen yksikkö
PL 47
00014 HY
e-mail: tiina.kontinen@helsinki.fi

by Tiina Kontinen Helsinki University

This presentation is based on my PhD research project "Towards shared expertise. Finnish-Tanzanian NGO development cooperation at work", which started in January 1999. The research project aims at looking into the practices of the NGOs in the field of development cooperation taking the Finnish NGO development cooperation in Morogoro as an example. The main aim of my research is to follow four Finnish NGO development cooperation projects, how they are planned and implemented. At the moment I am in the middle of my data gathering. Thus, this paper should be seen as a contribution to the discussion about the present and future of the Finnish NGO activities here in Morogoro based on my experiences so far.

When speaking about development, we can distinguish at least three different levels – theory, policy and practice. In the level of practice something has to be done in order to put the policies into practice. In my presentation, I will try to give some insights about this level. When speaking about the NGO development cooperation, the typical mode of the activity is a project. The project means different kinds of actions – project is about finding problems, writing proposals, reading proposals, sitting together and discussing, writing money applications, walking around and doing something and maybe discussing again. I would like to provide an insight to this practice from the point of view of Finnish-Tanzanian NGO cooperation in Morogoro area.

THE HISTORICAL SITUATION OF FINNISH NGO ACTIVITIES IN MOROGORO

In the beginning the cooperation of

FINNISH NGO DEVELOPMENT ACTIVITIES IN MOROGORO

Perspectives, Tensions and Future Challenges

Finnish NGOs in Morogoro was individual based. People who had met in the Finnish-Tanzanian workshop in 1989 initiated by late mama Salonen, planned projects together and implemented them together, using Finnish NGOs as channels to get funds from the Ministry for Foreign Affairs. The main cooperation partners were the catholic priests and the local authorities, such as district medical officers. During the beginning of the 1990s there was a quick expansion of Finnish NGO activities in Morogoro area. In late 1990s, the Service Center for Development Cooperation - Keba - started a liaison office in Morogoro to give services to these projects. At the same time, the NGOs began to emerge in larger numbers in Tanzania in general.

To conclude, there has been

a huge expansion of the actors dealing with the Finnish NGO development projects in Morogoro. This itself sets some future challenges to the cooperation, because also all the actors are somehow in transition and looking for their place in the field of development cooperation. We can say, that the growing number of actors sets a challenge at least for new division of labour, new rules of the cooperation and of course also for new modes of activities.

PERSPECTIVES

The development cooperation projects can be looked at from different perspectives. These perspectives are not properties of individual actors or even organizations, but emerge in the

course of activity itself. Usually the place where all these perspectives are coming together is the development cooperation project and the different negotiations about it.

The administrative perspective considers the goal of the project to spend the money allocated in the budget to good projects. Good projects sometimes turn to mean good proposals – proposals that make use of the latest development jargon and the planning tools required. In the helping perspective the project is seen as a tool for helping somebody else, be it that the Finnish NGO wants to help the Tanzanian counterparts or the Tanzanian NGO wants to help its beneficiaries. Typical for this perspective is the will to do something for the benefit of others.

Typical of the survival perspective is that the project is seen to provide some financial resources to make the people and organisations survive in their every-day actions. The aim is to get at least temporary employment for the members of the NGOs. The service provision perspective sees the projects as filling a gap in service provision, being typically a lack of a school or health care facilities. In the cultural exchange perspective project are seen as possibilities for cultural exchange. The project includes travelling and seeing other cultures and sharing the experiences with different kinds of people. This perspective is more typical for the Finnish NGOs and the individuals in these NGOs. The cultural exchange is seen for example as a way to personal growth or a way to promote global solidarity. The educative perspective comes near the cultural exchange perspective. In this perspective, projects are seen as places for education and mutual learning. This perspective is of course typical for the training projects, but it can be found from other kinds of projects also. And the last one to be mentioned here, the development perspective,

means that the projects are seen as providing solution to some existing problems and making real and sustainable improvements in some aspects. Typical for this perspective is a good knowledge about the problems in the area, the possible ways to solve them and real actions made in order to solve them.

It is important to mention that none of these perspectives is merely right or wrong, but they come together in different situations making the project what it is. In different situations also emphasis of different perspectives is needed.

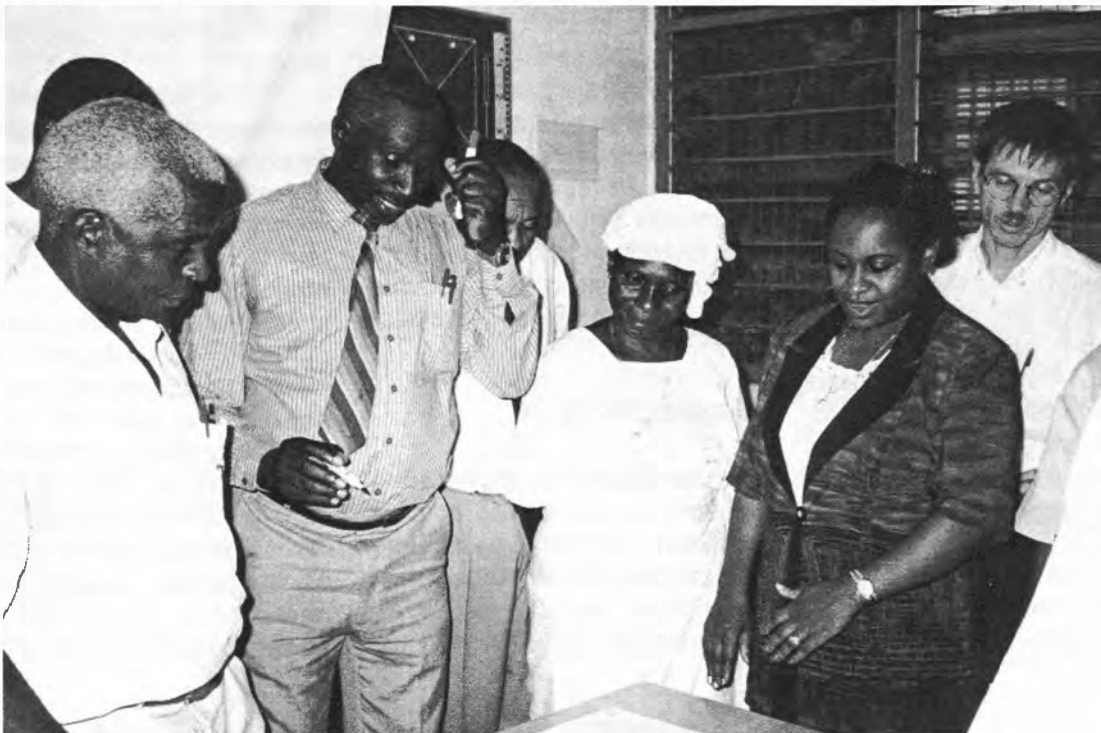
TENSIONS

We can imagine that when all different perspectives meet in the course of a development cooperation project, the task of managing the project will not be an easy and smooth process. In the following I will present some hypothesis about the existing tensions in the field of Finnish-Tanzanian NGO development cooperation in Morogoro, based on my experiences so far. These tensions should not be looked as

big problems, but as challenges for improvement and learning. These tensions describe the interesting and many sided Finnish NGO activity in Morogoro in this particular historical situation and it might be helpful to discuss them when planning the future activities.

Friend to friend cooperation vs. organizational cooperation

There seems to be a tendency for cooperation on an individual basis. People want to cooperate with friends, the projects are done with somebody we met and who is a nice person rather than on organisational basis. This tension can be seen in the selection of partners, which has been quite random and based on luck. Also some modes of cooperation reflects this tension, sometimes the structures of the organisation seem to have no meaning as the communication goes from individual to individual. This make the cooperation easier – we all know that it is easy to work with somebody who we like and who shares the same ideas. Still, the fact that the cooperation is based sometimes only in the relation of two individuals, has its effect to the

sustainability of the project. If the individuals for example leaves the organisation, also the cooperation collapses. The challenge for the future projects is therefore how to combine good personal relationships and more continuous organisational relations.

Short field visits vs. long-term cooperation

The tendency in the Finnish NGO activities here in Morogoro seems to be that the Finnish partners only have time to visit the project sites for a short periods, usually in February, June and July when there is a holiday season in Finland. That does not mean that the Finnish partners didn't want to stay for longer period, but they have to come when there's holidays, because they have their job to do and work for the project on voluntary basis.

This anyhow effects the knowledge of the partners about each others. The Finns don't have a good picture of the life of their Tanzanian partners, let alone that the Tanzanians would have a good picture of the life of their Finnish counterpart. There is also a tendency that the feeling of a shared project lasts only for the moments people are really together, and the project "exists" for that period only. The challenge for the future would be, how to make sure that there would be more time spent together between the partners, but still have the element of voluntary activities.

Using voluntary work vs. using paid labour

This tension seems to be inevitable in all the projects that include some kind of funding. When there is funding for a project, people start to distinguish between the project activities and NGO activities. Even if people are doing a lot of voluntary work for their NGO, in terms of spending their time and energy for the NGO activities, as soon as the funding begins the bargaining for the money also begins. The Fin-

"The Finnish NGOs don't want to be donors but partners. For the time being, I think that the biggest challenge is to define, what this partnership would actually mean."

nish people want to have their tickets to be paid, their allowances and accommodation paid when they come to Tanzania. As well, the Tanzanians see, that if they do something for the project they should get some financial benefits, at least allowances and transportation costs. This tells something about the ownership of the project, if the NGOs do not feel that the project is something they really want to do, the aspect of voluntarism will not be there. Thus, the challenge is how to remain with the aspect of voluntarism, where there is money available.

Bringing Finnish activities to Tanzania vs. supporting local processes

It seems to be that in many projects, the main idea has been to bring something from Finland to Tanzania, be it a training curriculum or a machinery for repairing cars. That has sometimes led to poor suitability of the projects to the contexts. And of course, with that to poor sustainability of the projects. The challenge for the future would be: how to make sure that the project is not about bringing Finnish solutions to Tanzanian problems, but finding out new creative solutions?

Finnish NGOs as donors vs. Finnish NGOs as partners

In many cases it seems that the Tanzanian NGOs wait for the Finnish NGOs to be a channel for

financial funding while the Finnish NGOs is looking for a different kind of partnership, where the Finnish NGO would also have an active role. The partnership should include the feeling of equality and doing things together. On big challenge for the future is, how to create equal partnership in the situation where the money comes only one way.

CONCLUSION

As the chairperson of Uhusiano mentioned in her presentation, the Finnish NGOs don't want to be donors but partners. For the time being, I think that the biggest challenge is to define, what this partnership would actually mean. What could be the shared goals and modes of activities in this situation? My research will be one contribution in that search, but mostly the contents and forms of the new partnership should be defined by the partners themselves.

Tiina Kontinen
Faculty of Education
Department of Education
Centre for Activity Theory and
Developmental Work Research
P. O. Box 47
00014 University of Helsinki
Finland

e-mail:
tiina.kontinen@helsinki.fi

The Guest of Honour DC Gama was welcomed to Mehayo community by a showing demonstration. The youngsters were after their rights as human beings and citizens.

WORKING IT OUT

The everyday challenge of an NGO

Mehayo is one of the NGOs in Morogoro that has been co-operating with Finnish NGOs for some time now. During its five years it has grown from just an idea in the mind of Mama Linda Ngido, a teacher at that time, to a well maintained center with 25 mentally handicapped children and young people. This progress has been witnessed by several visitors during these years and it appears that every person who ever enters Mehayo leaves the centre feeling appreciation, enthusiasm and confidence towards its future.

In spite of this, things are still not too easy for those who work for Mehayo.

Kaisa Kivelä

If a guest happened to pass Mehayo during the 5th anniversary week he or she could hear that something rather entertaining was going on. The first thing to notice would be the music and the laughter, the second a colorfully decorated ground full of flags and flowers. Amongst all of this our guest would see the main actors of the week – smiling and dancing pupils from 8 different schools around Morogoro.

The actual planning of the week was started seven months prior to it, tells Haruni Ngido, the younger son of Mama Ngido. Haruni, as

Mehayo celebrated its 5th anniversary in the end of July 2000. A whole week of activities was organized for the invited guests, that is for more than 70 handicapped children from around Morogoro. How was this managed financially?

well as his brother and sister, is involved in the activities of the center. One of the aims of the week was to get together different handicapped children and the people who are dealing with them in order to make contacts and to share information. Other thing was to attract public interest on the rights of mentally handicapped people and to give recreational possibilities to these children who even in the Tanzanian scale are less privileged. Financial support was applied for example from the Embassy of Finland, but till the very week neither Finnish nor other foreign support was promised.

When it became clear that no support could be anticipated the people of Mehayo decided to live according to that. Instead of foreign sources support was sought in Morogoro. Haruni says that they visited about 20 companies in Morogoro. Some decided to assist Mehayo, like the tobacco factory and a well drilling company that were the biggest supporters with their donations of 30000 Tsh. Some companies followed them with smaller donations. But money was not all: support was got in different forms. The Coca Cola company provided all the guests with Coca Cola on the opening day of the week. Other companies provided things like paints, sweaters, or balloons. With the help of a recommendation letter from the District Commissioner some building materials were obtained for half a price. This alone meant a saving of 25000 Tsh.

This advocacy work was tough. Despite of successes most of the companies denied to assist.

The actual work was mostly done by Mama Ngido herself. Haruni tells that the parents of the youngsters were asked to help in this, but they were afraid. "You know, in Africa parents might feel ashamed of being called a mother or a father of a mentally handicapped child."

In addition to companies, also individual people contributed a lot. Most of the work was of course done by the people of Mehayo, that is the family and the volunteers at the center. Also the guests themselves were a great help, says Haruni. He thanks especially the teachers of the handicapped pupils for working hard. The parents of Mehayo youngsters helped to cook, borrowed tableware etc. Also other individual people contributed – for example Kepa Liaison Officer Mr. Söderqvist went hunting and personally donated the meat for the week.

Thanks to all these people the week was a success. Still Mama Ngido could sometimes be seen sitting by herself, deep in her thoughts. There are still some debts, explains Haruni. Mama is thinking about the future. But even she forgets her worries when she sees the Mehayo youngsters amongst the guests. They are obviously proud to be Mehayo children. There is absolutely no restrictions to their happiness when they hear music and get to dance in their own home ground! Haruni has noticed the same. "Here at Mehayo they have it well", he says. There is no teasing like in ordinary schools but everybody is accepted as he or she is.

Mehayo, The Mentally Handicapped Youth Trust Fund, was founded 1995. The Center is situated in Mazimbu, Morogoro hosting 25 children and youngsters at the moment. In the Center the youngsters learn the very basic things of everyday life as cleaning and looking after themselves and skills needed in further life like gardening or livestock keeping. In addition there is an Art Skills project which aims at increasing their self confidence. The center covers its running costs by selling the products of its garden and by selling the artworks produced at the center. It has been supported by Iisalmi Youth Aid and by other foreign NGOs.

Continues on the next page

Tanzanian young volunteers

During my own volunteer period in Morogoro I was sometimes asked why on earth am I working without a pay. Back in Finland I faced the same question again. On my case it was easily answered by mumbling something overall about getting good experience and getting a chance to visit Tanzania. But what about Tanzanian volunteers? They seem to confront even more surprise.

The Art Skill activities of Mehayo were started with the help of Finnish volunteers. These activities do not stop when the Finnish volunteers are not present. For example *Zaidi*, 27 years and *Cheka*, 20 years, are familiar faces in Mehayo. Both of them come daily to Mehayo to help running the

centre.

We have been coming to Mehayo for one year now, says Zaidi. We are sitting under a tree in Mehayo while the children are having some games. Cheka is sitting next to him and nods her head. Zaidi says that two years ago Cheka and he didn't know anything about mentally disabled people. By chance they participated in a data gathering project about mentally disabled children. When the project was finished they were left with nothing. These children had got their interest but they did not know what to do to help them. Mama Ngido welcomed them to work in the centre and to get experience about really working with these children.

Both of them come to Mehayo almost every day. Cheka comes early in the morning and does everything – she starts by working in the garden and continues in the kitchen and in the classroom with art. She is really "multipurpose", as Haruni described her while giving her

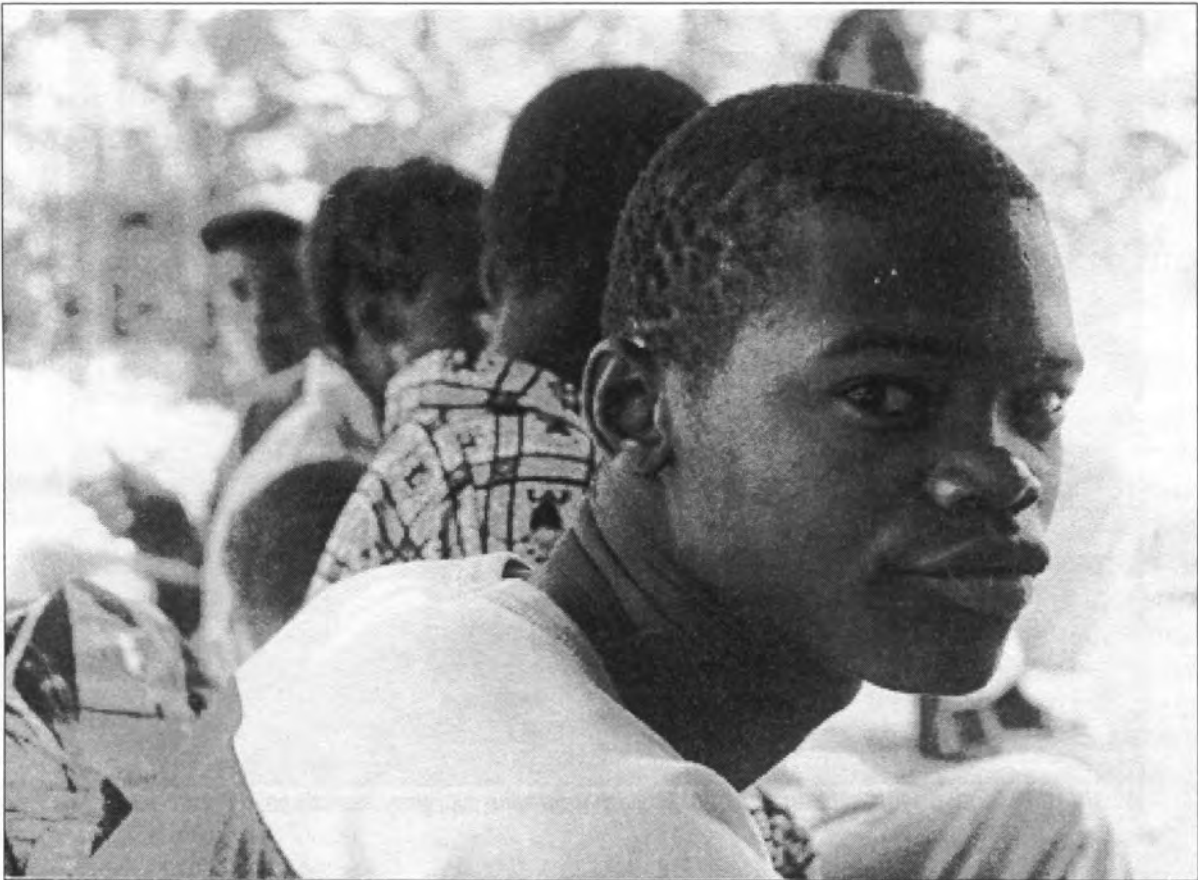
thanks for working hard to organize the week! Zaidi comes around 11 am. He is working the nights as a guard and needs a few hours rest before starting the day at Mehayo. His commitment to Mehayo is obvious when he tells he even refused a better daytime job in order to be able to be with the Mehayo youngsters. He spends much time with them as he is much involved in art projects, sports and games.

Even me I am wondering if they never get tired, if they never feel like staying in bed in the morning. No, no, they laugh. It is just the opposite, they say. If you feel tired you just come to Mehayo and the youngsters will cheer you up. They both think it is good to be with lots of things to do. It is many times seen that Tanzanian people are lazy, says Zaidi, and explains his thoughts. It is maybe not actually laziness, but lack of program or timetable. If you have no program for the day you might as well stay in the bed and not do anything.

The Mehayo Art Skills project combines art and playing with learning and joy that is mutual indeed!

The Mehayo youngsters, like Kodi, are privileged. There is plenty of work in Mehayo to be done and many friends to do it with.

Thoughts of A Parent

Two of Mama Hidayas three children are Mehayos kids. Her eldest daughter Hidayas, 21 years, has been coming to Mehayo since the beginning. The younger one, Jafari, started this year. When asked if Jafari was first scared to come the mother laughs. Jafari had been wanting to come for a long time and was more than happy when it was finally possible.

The mother is also happy. She knows that she will not be there forever to take care of her children. As the children go to Mehayo she is not that worried about their future. Hidayas and Jafari had been taught the basic things like cleaning at home, so these things are not new to them as they might be to some other children. But she is glad that these things are continually emphasized

in Mehayo routines. She has been observing with gladness that the kids are used to wash their plates after eating, for example. In addition to this they are learning real skills also. Hidayas knows already how to sew and the mother is hoping that one day she could make her living out of that skill.

Mama Ngido is helped in her work by a parents committee. This committee consists of 5 parents at a time. Mama Hidayas is not amongst them but has attended some general parents meetings. These are held if needed, for example when Mama Ngido wants to consult the parents on some issue or if they just want to discuss the development of the children. One of the things discussed at the moment is getting a real teacher to the center. This

wish is shared by many parents but till this day it has not been possible. Mama Hidayas sighs and smiles. It would be perfect if her children could learn to read, write, and count in addition to all that they already know.

Mehayo celebrated its 5th anniversary in July 2000. In the advent of the week Kapa also decided to support the event with 300000 Tsh.

Washindi! Mehayon juhlatiikan syömiskilpailun voittajilla oli hymy herkässä.

OMA APU, PARAS APU - *Juhlaa ja arkea Mehayossa*

Mehayo on yksi suomalais-ten tukemista morogorolaisista kansalaisjärjestöistä. Se on kehittynyt ensimmäisten viiden vuotensa aikana sen perustajan Linda Ngidon unelmasta kauniiksi, toimivaksi keskuksesi – tämän todistaa lukuisien vieraiden ihastelu. Tästä huolimatta Mehayon arkipäivä on yhä kamppailua vaikeuksia vastaan.

Kaisa Kivelä

Mehayossa on juhlat. Juhlapaikkaa lähestyessä ensimmäisenä vastaan kiirii musiikki. Sitten kuuluu naurua, ja seuraavaksi silmien eteen avautuu juhlavasti värikkäillä lipuilla ja kukilla koristeltu kenttä. Kenttä on täynnänsä hymyileviä, tanssivia ja häliseviä lapsia kahdeksalta eri vammaisten luokalta Morogoron alueelta.

Juhlaviikon järjestelyt aloitettiin hyvissä ajoin, kertoo *Haruni Ngido*, Linda Ngidon nuorempi poika. Haruni on veljensä Samuelin ja sisarensa Doriksen tavoin mukana Mehayon toiminnassa. Hän kertoo viikon tavoitteiden olevan moninaisia. Yksi tavoitteista on tarjota vammaisten lasten kanssa työskentele-

ville mahdollisuus tavata ja vaihtaa ajatuksia, toinen saada julkisuutta vammaisiasialle, kolmas antaa lapsille samalla ikimuistoinen elämys.

Mehayo haki rahaa Suomen Tansanian suurlähetystöstä, mutta sitä ei myönnetty. Viikkoa valmisteltiin siis kokonaan ilman lahjoitettua ulkomaista rahaa. Ulkomaiden sijaan katse käännettiin Morogoroon. Haruni kertoo että mehayolaiset kävivät yli 20 morogorolaisessa yrityksessä tukea pyytämässä. Sitä myös saatiin. Suurimmat lahjoittajat olivat tupakka-tehdas ja kaivofirma, jotka molemmat antoivat rahaa 250 markan edestä. Muilta yrityksistä saatiin pienempiä summia tai tavaraa – maaleja, ilmapalloja, paitoja. Coca Colan Company tarjosi kokikset koko juhlaväelle avajaispäivänä.

Mehayo juhli 5-vuotissyntymäpäiväänsä heinäkuussa 2000. Juhlaväki koostui kunniavieraista, mehayolaisista ja itse vieraista: 70:stä eri tavoin vammaisesta lapsesta ja nuoresta Morogoron seudulta. Onnesta kihiseville nuorille osanottajille oli järjestetty viikon täydeltä ohjelmaa. Kuinka tämä rahoitettiin?

Regional Commissionerin kirjoittamalla suosituskirjeellä saatiin huija alennus rakennustarvikkeista.

Yrityksissä kiertely oli kovaa työtä, sillä suurin osa käynneistä oli turhia. Suurimman työn teki Mama Ngido itse. Hän kiersi henkilökohtaisesti miltei kaikkialla. Vammaisten nuorten vanhempia pyydettiin myös osallistumaan tähän, mutta turhaan, sillä heitä hävetti. Tiedätän, sanoo Haruni: meillä Afrikassa vanhemmat pelkäävät vielä leimautuvansa vammaisen lapsen äidiksi tai isäksi.

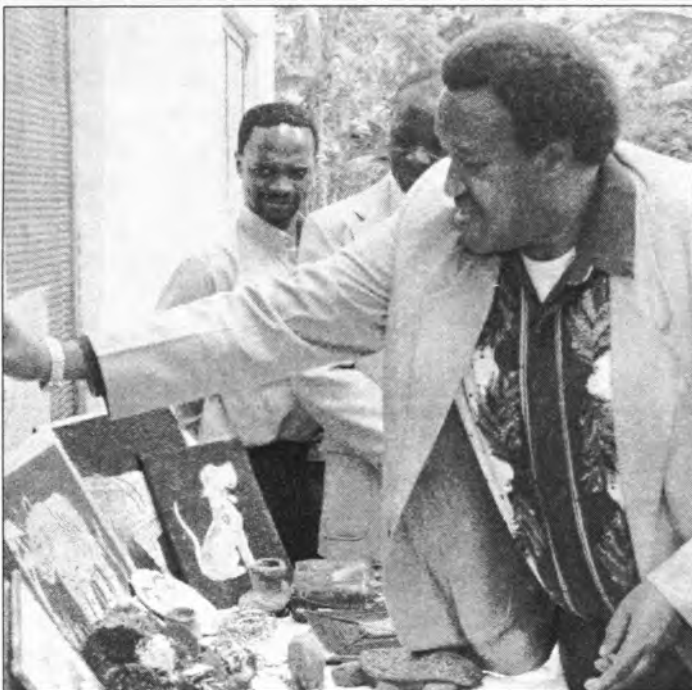
Yritysten lisäksi tukea saatiin myös yksityisiltä ihmisiltä. Mehayolaiset tekivät tietysti suurimman työn. Myös itse vieraista oli

paljon apua, kertoo Haruni, ja kiittää erityisesti vammaisten lasten opettajia heidän työpanoksestaan. Mehayolaisten vanhemmat auttoivat juhlan aikana mm. ruuan laitossa. Tukea saatiin myös muilta yksittäisiltä ihmisiltä: esimerkiksi Kepan Tansanian yhteystoimitsija Leo Söderqvist kävi itse metsällä ja lahjoitti lihat koko viikon tarpeeseen.

Kaikkien osallisten ansiosta viikko on menestys. Silti Mama Ngidon saattaa nähdä istumassa itsekseni mieltäväisen näköisenä. Hän miettii tulevaa päivää, viikkoa, kuukautta - Mehayolle jäi velkoja viikon kuluista. Mutta varmasti jopa hän

unohtaa huolensa nähdessään Mehayon nuoret vieraiden joukossa. Heidän riemullaan ei ole rajoja, kun he kuulevat musiikin ja pääsevät tanssimaan! Haruni hymyilee, hän on tyytyväisenä pannut merkille saman. He ovat selvästi ylpeitä ollessaan mehayolaisia, juhlan isäntiä.

District Commissioner Gama tutustuu Mehayon varainhankintaan.

Nuorten kehitysvammaisten keskus Mehayo on perustettu 1995. Se sijaitsee Morogoron Mazimussa. Tällä hetkellä keskuksessa käy tai siellä asuu 25 kehitysvammaista nuorta. He opettelevat jokapäiväisen elämän taitojen ohessa maanviljelystä ja kanojen hoitoa - taitoja, joita he tulevat tarvitsemaan pärjätäkseen myöhemmin elämässä. Lisäksi mehayolaisilla on monenlaista ilmaisullista aktiviteettia, jonka avulla pyritään tukemaan heidän itseluottamustaan. Toimintakulut rahoitetaan maanviljelyksestä ja taidepajoista saatavilla tuloilla. Mehayoa on tukenut muiden ulkomaisten tahojen ohella Iisalmen Nuorison tuki r.y.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Tansanialaisia vapaaehtoistyöntekijöitä

Ollessani vapaaehtoisena Morogorossa minulta kysyttiin usein, miksi ihmeessä teen työtä ilman palkkaa. Samat ihmettelyt kohtasin jo Suomessa. Näihin on helppo vastata mutisemalla jotain hyvän kokemuksen saamisesta ja Tansaniaan tutustumisesta. Mutta entä tansanialaiset vapaaehtoistyöntekijät? Miksi he tekevät työtä ilmaiseksi? He tuntuvat herättävät vielä suurempaa ihmetystä.

Mehayon taide- ja ilmaisuprojekti aloitettiin aikoinaan suomalaisten vapaaehtoisten avulla. Enää ei ole niin, että taiteilu loppuu kun suomalaisia ei satu olemaan paikalla. Tästä pitävät huolen Mama Ngidon pojat ja Mehayon monet tansanialaiset vapaaehtoiset nuoret, kuten 27-vuotias *Zaidi* ja 20-vuotias *Cheka*. Molemmat käyvät keskuksessa päivittäin.

Zaidi kertoo, että he ovat käyneet Mehayossa vuoden verran. Cheka nyökkää. Istumme Mehayossa puun alla lasten leikkiessä vieressä. Zaidi kertoo että vuosi sitten kumpikaan heistä ei tiennyt mitään vammaisuudesta. Mehayoon he päätyivät sattuman kaupalla. He olivat osallistuneet erääseen tutkimukseen, jossa kartoitettiin vammaisten oloja Tansaniassa. Kartoituksen loputtua he huomasivat kiinnostuneensa asiasta ja menettäneensä sydämensä vammaisasiaille,

mutta eivät tieneet mitä tehdä näiden hyväksi. Onneksi Mama Ngido toivotti heidät tervetulleiksi Mehayoon.

Molemmat tulevat Mehayoon joka päivä. Cheka saapuu keskukselle aikaisin aamulla ja aloittaa mitä moninaisimmat puuhansa puutarhassa, keittiössä ja taidehuokassa. Zaidi tulee vasta kello 11 maissa, sillä hän on yötoisessa vartijana ja tarvitsee muutaman tunnen unet ennen kuin voi aloittaa Mehayon nuorten kanssa. Zaidi on innostunut taide- ja liikunta-aktiiviteeteista ja viettääkin paljon aikaa nuorten kanssa näissä puuhissa.

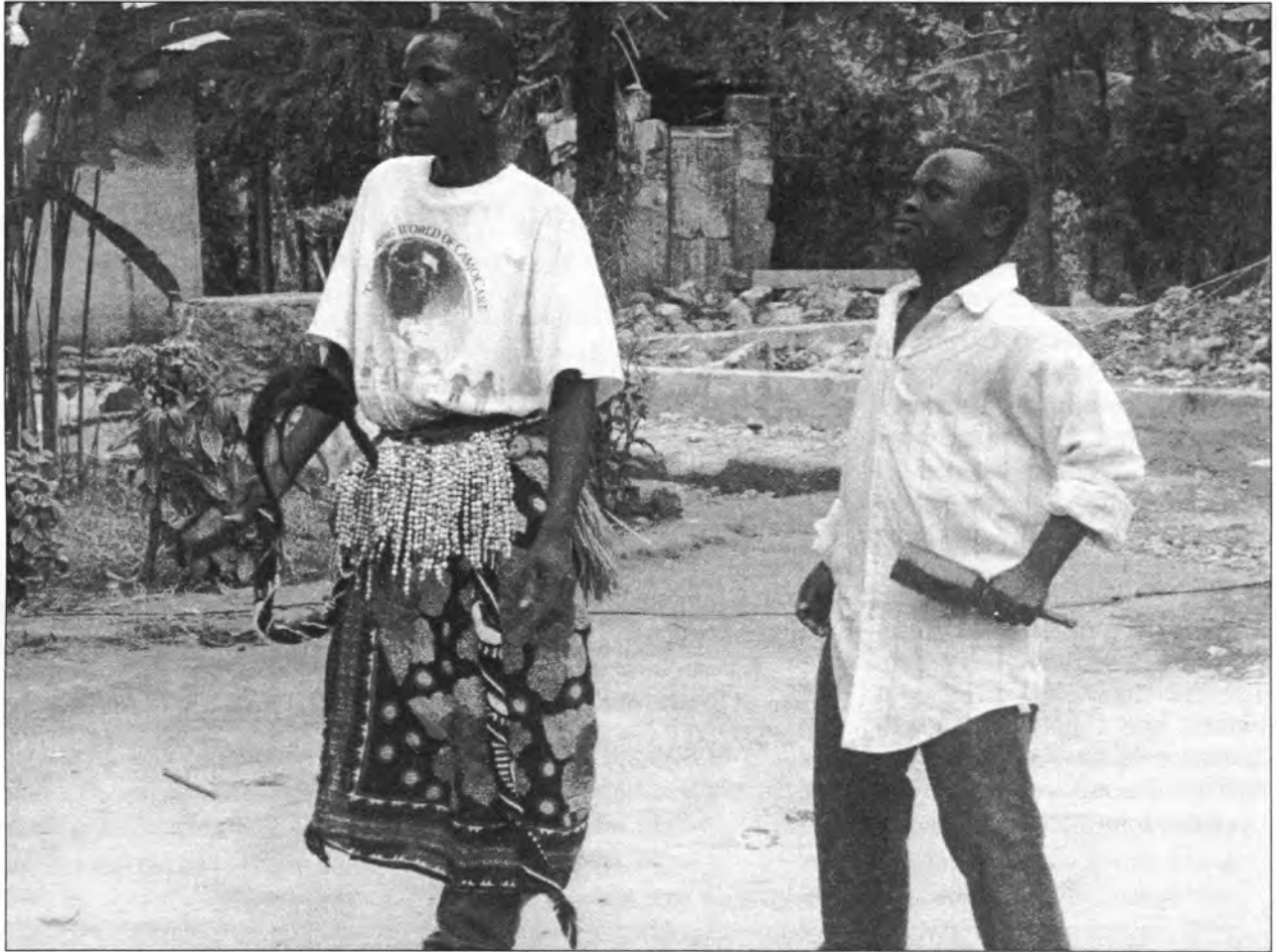
Jopa minä alan ihmetellä eivätkö he väsy. Eikö Zaidin tee mieli jäädä nukkumaan töissä vietetyn

yön jälkeen? Ei, ei, he nauravat. Sehän on juuri päinvastoin – jos joskus on väsynyt olo niin on parasta tulla keskukselle piristymään! Tämä on yleisempikin ilmiö, sanoo Zaidi. "Usein meistä tansanialaisista sanotaan, että me olemme laiskoja. Se ei ehkä ole laiskuutta vaan pikemminkin ohjelman puutetta. Jos sinulla ei ole minkäänlaista aikataulua, voit aivan hyvin vaan jäädä sänkyyn makaamaan koko päiväksi."

Joten itse asiassa Zaidin työ on juuri sellainen kuin hän haluaa, hän selittää. Hänelle oli kyllä tarjottu ylennystä päivähommiin. Mutta hän oli kieltäytynyt - silloinhan hän ei enää pääsisi käymään Mehayossa.

Isännät ja vieraat toivottavat kunniavieraan, District Commissioner Lawrence Gaman, tervetulleeksi Mehayoon. Ei ihme, että arvoisa vieras oli otettu.

Mehayon pojat eivät tyydy siihen, että muut esiintyvät heidän juhlissaan.

Mama Hidaya - Mehayovanhemman mietteitä

Kaksi *Mama Hidayan* kolmesta lapsesta käy Mehayossa. Hänen vanhempi tyttärensä Hidaya (21 vuotta) on käynyt Mehayossa sen perustamisesta saakka. Nuorimmainen, Jafari, aloitti tänä vuonna. Äiti nauraa kysymykselle, pelottiko Jafaria tulla Mehayoon. Se oli ollut hänen hartain toiveensa jo pitkään!

Äiti on tyytyväinen. Hänen huolensa lasten tulevaisuudesta ovat vähentyneet nyt kun lapsilla on mahdollisuus käydä Mehayossa. Mehayossa hänen lapsensa saavat ohjausta niissä asioissa, joita he ovat oppineet jo kotona, he tottuvat pitämään huolta itsestään, ja oppivat

uusiakin asioita. Esimerkiksi Hidayasta on tullut taitava ompelija ja äiti toivoo, että tyttö voisi jonain päivänä jopa elättää itsensä ompelemalla.

Mehayossa toimii myös vanhempien neuvosto, jota konsultoidaan aina tarvittaessa. Mama Hidaya ei ole ollut sen toiminnassa mukana, mutta osallistuu tavallisiin vanhempain iltoihin. Tällaisia järjestetään aika ajoin, tarvittaessa. Yksi keskustelun alainen asia vanhempien keskuudessa on tällä hetkellä opettajan saaminen keskukselle. Tämä on ollut monien vanhempien toive pitkään, mutta taitaa

pysyäkin sellaisena vielä toistaiseksi. Mutta se olisi niin hienoa, huokaa Mama Hidaya ja hymyilee. Olsi hienoa, jos hänen lapsensa oppisivat vielä lukemaan ja laskemaan kaiken sen lisäksi, mitä he jo osaat.

Mehayon juhlaviikkoa vietettiin heinäkuussa 2000. Kepa päätti juhlaviikon kymmyksellä sponsoroida tapahtumaa 2500 mk:lla.

A REVIEW OF KEPA TANZANIA

The Finnish Service Centre for Development Co-operation, Kepa, had its Tanzanian services evaluated in 1999. The services were examined from the point of view of the Tanzanian partners, the Finnish member NGOs and Kepa Finland itself.

The original report in English is available at Kepa Tanzania as well as Kepa Finland. The report has now been edited in Finnish and supplemented with comments by Kirsi Laine. This version can be requested from the Uhusiano Information Officer.

Kepa Tanzanian arviointiraportti suomeksi

Kehitysyhteistyön palvelukeskus Kepa teetti viime vuoden elo-syyskuussa arvioinnin palveluistaan Tansaniassa. Arvioinnin suoritti YM Sirpa Tapaninen paikan päällä. Arvioinnin englanninkielisessä raportissa palveluiden merkitystä on arvioitu ensisijaisesti tansanialaisten kumppaneiden, suomalaisten kansalaisjärjestöjen ja Kepan itsensä kannalta.

64-sivuisesta raportista on nyt saatavilla suomenkielinen katsaus. Katsaukseen on suomennettu arvioinnin oleelliset kohdat Morogorossa toimivien järjestöjen kannalta ja arvioitu sitä niiden silmin. Suuren käännöstyön ja reippaat kommentit on tehnyt Kirsi Laine Vaasan kehityskaaseurasta.

Katsausta voi tilata Uhusianon tiedottajalta. Alkuperäistä julkaisua "Internal Review of KEPA'S LIAISON SERVICES IN TANZANIA, julkaisu 37/2000" voi tilata Kepasta.

Tietoa internetissä

Tietoa Tansanian hallituksen 10-vuotissuunnitelmasta köyhyiden poistamiseksi ja paljosta muusta löytyy osoitteesta
www.newafrica.com.

Swahilinkielisiä lehtiä voi lukea päivittäin osoitteissa
www.bcstimes.com/majira/d001/majira.htm (Majira) ja
www.ippmedia.com (Nipashe, Alasiri ja Kacheche) sekä englanniksi että swahiliksi. Muita uutisia swahiliksi seurataan Deutche Wellen sivuilla www.dewelle.de/kiswahili.

Ulkoasiainministeriön hanketuen käsikirjan esittelytilaisuus kansalaisjärjestöille 16.8.2000

Tilaisuuden aluksi kehitysyhteistyöneuvos Antero Järsta kertoi yleisistä hanketukea koskevista asioista. Kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyöhön suunnattu määräraha on yhteensä 201 miljoonaa vuonna 2000. Vuodelle 2001 valtioneuvosto on budjettiesityksessään ehdottanut määrärahasi 190 mmk. Kansalaisjärjestötuen osuus kaikesta kehitysyhteistyöstä on tasaisesti noussut ja on tällä hetkellä 11 % kehitysyhteistyön määrärahoista. Valtioneuvoksen periaatepäätöksessä vuodelta 1996 on asetettu tavoitteeksi, että kansalaisjärjestöjen osuuden tulisi olla 10-15 %. Järjestöjen kiinnostus on yhä lisääntynyt ja siitä osoituksena tämäkin tilaisuus, joka oli tähän mennessä osanottajamäärältään suurin hanketuen seminaari.

Ajankohtaisia kehityspolitiikan aiheita mainittiin mm. huoli kehitysmaiden mahdollisuudesta hyödyntää uutta tietotekniikkaa ja tiedonvälityksen teknologiaa sekä yhteiset uhat, köyhyys, ympäristöuhot, syrjäytyminen ja vakavat terveysriskit, kuten AIDS. Kansalaisyhteiskunnan toimijoiden saaminen mukaan hankkeisiin on paras tae toiminnan jatkumiselle tuen päättymisen jälkeenkin. Tällä hetkellä projektien tärkeimpinä kriteereinä pidetäänkin kestävyyttä, omistajuutta ja molemminpuolista sitoutumista.

Edellisellä hakukierroksella hanketukea haki 174 järjestöä, jois-

ta vain 23 jäi ilman tukea. Yleisin hylkäämisperuste oli puutteellinen suunnittelu. Tukea on mahdollista hakea myös hankkeiden kehittelyyn ja jatkosuunnitteluun. Järjestöillä on meneillään yhteensä 400 hanketta 60 maassa ympäri maailmaa. Hankkeista valtaosa, ¾ kohdistuu sosiaalisektorille.

Yleisenä trendinä voidaan pitää, että laajamittaisista rakennushankkeista ollaan luopumassa. Rakennushankkeissa kompastuskivenä on saattanut olla ulkopuolisen (yleensä rahoittajan) projektiin tuomat korkeammat rakennusstandardit, joka on johtanut ongelmiin rakennusten ylläpidossa projektin päättymisen jälkeen.

Juuri nyt painotetaan paikallisten kumppanien ja tuen vastaanottajien kykyä ja halua olla mukana hankkeessa sen kaikissa vaiheissa, jotta hankkeesta muodostuisi heidän oma projektinsa. Tavoitteiden, keinojen ja resurssien on oltava vastaanottajan mahdollisuuksien rajoissa, jotta päästään kestäviin tuloksiin ja saadaan aikaan pysyviä vaikutuksia. Jatkuva seuranta ja monitorointi ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että jo hankkeen kuluessa voidaan luopua sellaisista toimintamalleista, jotka eivät näytä toimivan ja ohjata hanketta kestävämpään suuntaan. Usein hankkeen epäonnistumisen syynä on ollut tiukka pitäytyminen etukäteissuunnitelmassa huolimatta olosuhteiden vaatimuksista.

Tukea voidaan myöntää myös säätiöille, jotka tukevat kehityksensä kansalaisjärjestöjä. Suomessa tuetaan tällä hetkellä kahta säätiötä. Tukea saavat Ihmissoikeussäätiö ja Abilis, joka tukee vammaisjärjestöjen toimintaa.

Hanketuen hakemus on jätettävä KYO:on 2.10.2000 mennessä, selvennyksiä ja lisätietoja hake-

muksen täydentämiseksi voi toimittaa 15.11. saakka. Järjestön on ilmoitettava KYO:lle nimenkirjoitustapa ja järjestön nimenkirjoittajat ja aina nimenkirjoittajien vaihtuessa ilmoitettava myös muutoksesta.

Nostettaessa hankkeen toisena vuonna tukea (varaus) on maksatuspyyntöön hyvä liittää selvitys siitä, mitä ensimmäisenä vuonna on tehty ja sopia maksatuksesta tarpeita vastaavasti. Raportti on toimitettava aina, vaikka hankkeessa ei olisi edistytty.

Muutoksena aikaisempaan käytäntöön ja helpotukseksi pienille järjestöille, tilintarkastajan ei tarvitse olla KHT tai HTM, jos tuen määrä ei ylitä 50 000 mk.

Paul Silfverberg korosti hyvän suunnittelun tärkeyttä projektin onnistumiselle. Projektin suunnittelussa tulisi pyrkiä selvittämään hyödynsaajien tarpeet ja perusongelma, johon ratkaisua haetaan. Kestävyyden kannalta on tärkeitä selvittää millaista toimintaa on mahdollista ylläpitää paikallisin voimin ulkopuolisen avun päättymisen jälkeen. Vastuun synnyttäminen on jatkuvuuden edellytys ja onnistuneen projektin suunnittelussa olisikin hyvä keskittyä siihen, mitä yhteisössä jo nyt tapahtuu paikallisten toimesta ja lähteä liikkeelle siitä. Hankkeen aikana on luotava resurssit (rahoituspohja) varmistamaan hankkeen jatkuvuus ja ylläpito. Lähtökohtaisesti on mietittävä, miten hanke lopetetaan niin, että se voi jatkua rahoituksen loputtua. Mitä edellytyksiä pitää olla olemassa?

Silfverberg painotti paikallisten kykyjen vahvistamista projektin kuluessa ja huomautti, että aina kun suomalaiset tekevät jotain hankkeessa, rakentavat, käyvät kauppaa tai neuvottelevat, se on aina pois toi-

sen osapuolen oppimisesta. Projektin alusta alkaen ja sen kuluessa on luotava pohjaa sille, että hanke saa terveen lopetuksen, eli toiminta voi jatkua tuen päättymisen jälkeenkin.

Yhtenä kestävästä periaatteesta hän mainitsi olemassa olevien järjestelmien vahvistamisen ja hyödyntämisen: sen sijaan, että järjestettäisiin ainutkertaisia tapahtumia tai koulutuksia, voitaisiin vahvistaa paikallisia systeemejä, esimerkiksi järjestää koulutusta oppilaitoksissa, ei "projektissa".

Suunnittelussa on havaittavissa kolme tasoa:

1. **Idean tunnistaminen** on avoimen ja kriittisen työskentelyn tavoitteena. Tunnistamisvaiheessa osallistavat työmenetelmät ovat tärkeitä, että asia saisi mahdollisimman monipuolisen käsittelyn.
2. **Hankkeen suunnittelu** tarkoittaa valitun, rajatun projektin suunnittelua. Tavoitteena on tehdä suunnitelma johtamistyökaluksi toteuttajille.
3. **Suunnitelman arviointi** on tärkeitä siksi, että suunnittelija voi sokeutua omalle työlleen. Tärkeätä on sopia myös projektin seurannan työkaluista tai seurantasysteemistä.

Suunnittelussa on hyvä käyttää apuna erilaisia projektisuunnittelun apuvälineitä, joita hanketuen käsikirjassakin on esitelty. Tärkeätä olisi selvittää itselleen ainakin kolme kohtaa:

1. Mihin hankkeella pyritään?
2. Millaisia konkreettisia tuotoksia tavoitellaan?
3. Miten toimitaan?

Ulkopuolisen evaluaation sisällyttäminen budjettiin voisi olla merkityksellistä oman työn kehittämisen kannalta. Varsinkin sitoutuneet toteuttajat tulevat sokeiksi omalle työlleen eivätkä näin ollen pysty arvioimaan sitä puolueettomasti.

Hankesuunnitelma on ennen kaikkea järjestölle itselleen tärkeä työskentelyä ohjaava asiakirja. **Hanketuen hakemuslomake ei ole yhtä kuin hankesuunnitelma**, vaan järjestön tulisi työstää suunnitelma itselleen johtamistyökaluksi ja poimia suunnitelmasta tiedot hakemuskaavakkeisiin!

Painotus on kokonaissuunnittelun ja tulosten jatkuvan seurannan merkityksessä. Jo ensimmäistä hakemusta tehtäessä tulisi olla näkemys hankkeen kokonaisuudesta vaikka tukea haetaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Suunnitelma on työkalu, ei ohjekirja, jota orjallisesti noudatetaan. Onnistuminen edellyttää joustavuutta ja kykyä havainnoida toiminnan vaatimuksia.

Hanketuen hakumenettelystä ja raportoinnista voit kysyä kansalaisjärjestöyksikön virkamiehiltä (09) 134 151. Ohjeita ja kaavakkeita voi tilata kansalaisjärjestöyksiköstä ja ne löytyvät myös Internet-palvelusta osoitteessa <http://global.finland.fi>.

Paula Kuusipalo

Järjestöjen esittelyä Uhusiano-tiedotteessa

Kumppania etsimässä? Suomalaisten ja tansanialaisten järjestöjen kohtaamisen helpottamiseksi aloitamme seuraavassa tiedotteessa suomalaisia ja morogorolaisia kansalaisjärjestöjä esittelevän sarjan. Kaikkien järjestöjen esittelyt ovat tervetulleita! Kirjoituksia voi toimittaa Uhusianon tiedottajalle.

MAKING FRIENDS

The NGOs of Morogoro and Finland have been missing an opportunity to approach each other for a long time. In order to make contact easier we will start to publish presentations of NGOs in this newsletter. All the NGOs are invited to send their presentations to UNGO or straight to the Uhusiano information officer.

Parempi pakaroitta kuin päätä vailla

FT Raimo Harjula, Helsingin yliopiston pitkäaikainen bantukielten lehtori, on julkaissut kirjan täynnänsä mainiota elämänviisautta. Kirja pohjaa hänen työhönsä swahilin kielialueen sananlaskujen parissa. Kirjasta löytyy 500 itäafrikkalaisen sananlaskun suomenkokset aiheittain jaoteltuina ja selitettyinä. Kirjaan valitut sananlaskut liittyvät kulttuurisiin arvoihin, ihanteisiin ja oletuksiin hyvää elämästä.

Kirjaa "Parempi pakaroitta kuin päätä vailla – 500 itäafrikkalaista sananlaskua hyvästä elämästä" (Yliopistopaino 2000) saa suurimmista kirjakaupoista.

EAST AFRICAN PROVERBS IN FINNISH

A distinguished lecturer at the department of African Studies, Dr. Raimo Harjula, has written a book on Eastern African proverbs on good life. The book contains the Finnish translations of 500 selected proverbs and insightful notes on their meanings. The selected proverbs illustrate the meanings, values and ideals associated with good life in Eastern African culture.

MOROGORO SEMINAR AND THE 10th ANNIVERSARY OF UHUSIANO IN MOROGORO

Greetings to all Participants and Facilitators of Morogoro Seminar. It is really a great pleasure to have another opportunity to have some kind of communication with you all. It is our hope that everyone is back to her/his station safely.

It has been really a great opportunity for us here in Tanzania and particularly in Morogoro to host the above mentioned event for three days. And it is a historical occasion. We express our appreciation to Uhusiano for providing and promoting the friendship and cooperation among the two countries through NGO forum. We apologise to those who

in the course of the seminar have come across mishaps or unpredictable incidences. As we are all humans, none is perfect, and we are liable to make mistakes but through mistakes we learn.

**Dr Joseph Saqware
on behalf of UNGO**

Morogoro-seminaari ja Uhusianon 10-vuotisjuhla- päivä Morogorossa

Terveisemme kaikille Morogoro-seminaarin osallistujille ja vetäjille. On hienoa saada taas mahdollisuus olla yhteydessä teihin. Toivomme,

että kaikki ovat palaneet koteihinsa turvallisesti.

Edellä mainitun kolme-päiväisen seminaarin isännöiminen oli hieno mahdollisuus meille Tanzaniassa ja erityisesti täällä Morogorossa. Se tulee jäämään historiaan. Haluamme kiittää Uhusianoa siitä, että se tarjosi mahdollisuuden edesauttaa maidemme välistä ystävyyttä ja yhteistyötä tämän kansalaisjärjestöjen kokoontumisen kautta. Esitämme pahoittelumme kaikille jotka seminaarin aikana kohtasivat jotain ennalta arvaamattomia vaikeuksia. Olemme kaikki ihmisiä, joten teemme kaikki virheitä. Niiden kautta onneksi opimme.

**Ungon puolesta,
Dr. Joseph Saqware**

Kumppanuus, mitä se on?

Kehitysyhteistyön käytännöissä ja teoriassa tämän hetken lempiaihe on kumppanuus, jonka käsittelyyn Morogoron seminaarissakin palattiin eri näkökulmista. Mielestäni kumppanuudesta puhuttaessa olisi tärkeää selvittää, mitä eri osapuolet ymmärtävät kumppanuudella. Oikean kumppanin löytämiseksi ja toimivan kumppanuuden rakentamiseksi se on välttämätöntä. Käytännössä asian selvittäminen edellyttää dialogia, jossa keskustellaan projektin organisoinnin keskeisistä asioista. Mitä annettavaa meillä on toisillemme? Nähdäänkö suomalainen kumppani vain rahoittajan roolissa? Mitä muuta annettavaa Pohjoisen järjestöillä voisi olla Etelän kehityspyrkimyksille? Entä mitä me odotamme eteläiseltä kumppaniltamme? Mitä me haluamme oppia

ja mitä annettavaa Etelän kumppanilla on meidän kehityspyrkimyksillemme?

Dialogissa selvitettäisiin käsitykset eri toimijoiden rooleista. Perustava kysymys lienee, onko aito dialogi mahdollista tilanteessa, jossa rahoitus on 99,9 % toisen "kumppanin" varassa. Entä onko kumppanuus mahdollista sellaisessa tilanteessa? Olisiko käytäntöjen muuttamisen kautta mahdollista selkeyttää järjestöjen roolia siten, että nähtäisiin Pohjoisen järjestökin vain *kanavana*, jonka kautta kehitysyhteistyön määrärahaa voidaan hakea? Olisiko kehittämiskumppanuudessa mahdollista pyrkiä sellaiseen tilanteeseen, että vastuu haku-prosessista ja hankkeen hallinnoinnista olisi selvemmin hyödynsaajajärjestön vastuulla? Voitaisiinko projekteissa miettiä *yhteisiä* tavoitteita, oppimista toinen toisil-

taan, kokemusten jakamista ja yhteistoiminnan merkitystä maailmanlaajuisten kysymysten, esimerkiksi talouden ja suvaitsevuuden näkökulmista?

Paula Kuusipalo

WHAT DOES PARTNERSHIP MEAN?

In the practises of development cooperation Today's slogan is partnership. It was referred to again and again in the UNGO-UHUSIANO seminar in Morogoro last summer. For me the most important step right now seems to find out what do we mean by partnership. What does it mean to different actors? It is in fact vital to

find out in the process of searching the right partner and building a well-functioning partnership. In order to have a shared view of partnership we need a Dialogue, a forum to discuss the issues that are essential in the project organisation and implementation. What do we have to give to each other? Is the Northern partner seen merely as a donor? What else is there in the North, if anything, to give than money? What do we expect from our Southern partner? What do we want to learn from them and what is there to get to support the Northern challenge of development?

In the dialogue there are the tasks of sharing the work in the project and making visible the roles of different actors. But the question remains is it at all possible to have a dialogue in a situation where 99,9% of the money comes from only one of the "partners". And further, is it right to talk about *partnership* in a situation like this? Is there a chance to change the practises in the way that we could see the the Northern NGO only as a channel of resources, not as a donor? Maybe we could develop the practises towards a situation where the project planning, implementation and applying of money from the actual donor would be the Southern partners' responsibility? Maybe then we could find a common basis and could indicate some shared objectives in the projects and have a chance to mutual learning from each others' experience. Then, maybe, partnership would happen in co-operation and have an impact on the economical and human issues on the global level.

Paula Kuusipalo

UHUSIANON JÄSENJÄRJESTÖT

Iisalmen Nuorison Tuki r.y.
Kivirannantie 32, FI-74130 Iisalmi

Karkun Isku r.y.
Marja-Liisa Männistö
Hahmajärventie 166, FI-38490 Haukijärvi

Kehyapu Toinin Tori r.y.
Toini Niskanen
Kauppakatu 6, FI-44100 Äänekoski

Msingin ystävyysseura r.y.
Hanna Antila-Andersson
Mannerheimintie 85 C 57
FI-00270 Helsinki

Setlementtinuorten Liitto r.y.
Jorma Reininmaa/Terttu Olin
Sturenkatu 11, FI-00510 Helsinki

TSL:n Vammalan seudun opintojärjestö
Sinikka Malkamäki
Kontinkustaantie, FI- 38300 Kiiikka

Vaasan kehitysmaaseura r.y.
Leena Salminen
Vaasan kaupunginkirjasto, maakuntakirjasto
FI-65101 Vaasa

Vaasan Kehitysmaakauppa Endelea r.y.
Airi Suvanto
Lastenodink. 22 B, FI-65100 Vaasa

Vanhustyön keskusliitto
Malmin kauppatie 26, FI-00700 Helsinki

Viittakiven Tuki r.y.
Elina Puhto
Orapihlajatie 14 B 35, FI-00320 Helsinki

Vöyrinkaupungin koulu
Hannele Hakkarainen
Vuorikatu 11, FI-65100 Vaasa

Äetsän seudun kehitysmaaseura r.y.
Antti Rajakorpi
Peuratie 5, FI-38200 Vammala

UHUSIANO MEMBER ORGANIZATIONS IN FINLAND

YHTEYSTIETOJA - CONTACT INFORMATION

UHUSIANON hallitus UHUSIANO board members

Puheenjohtaja - Chairperson

Heli Pimenoff
(Äetsän seudun kehitysmaaseura r.y./Äetsä Association for Developing Countries)
Stakes, PL 220, FI-00531 Helsinki
Tel. int. +358-50-3395788 and +358 -9 -39672040
e-mail: heli.pimenoff@stakes.fi

Varapuheenjohtaja - Vice Chairperson

Heikki Pietiläinen
(Iisalmen Nuorison Tuki r.y./Iisalmi Youth Aid)
Louhenkatu 17 A 3, FI-74130 Iisalmi
Tel. int. +358-17-825003 and +358-50-3014663
e-mail: pietilainen@mailexite.com

Sihteeri - Secretary

Paula Kuusipalo
(Viittakiven Tuki r.y./Viittakivi Alumni Association)
Mannerheimint. 94 B 44, FI-00250 Helsinki
Tel. int. (home) +358-9-4583835 and +358-50-5819623
e-mail: paula.kuusipalo@ofw.fi

Sinikka Wikström
(TSL:n Vammalan osasto r.y./Workers Educational Association of Vammala)
Kontinkustaantie, FI-38300 Kiikka
Tel. int. +358-3-5135263
e-mail: sinikka.malkamaki@kopteri.net

Elina Puhto
(Viittakiven Tuki r.y./Viittakivi Alumni Association)
Oraphilajatie 14 B 35, FI-00320 Helsinki
Tel. int. (home) +358-9-5879454, (work) +358-9-47741823
e-mail: puhto@softhome.net

Antti Rajakorpi
(Äetsän kehitysmaaseura ry/Äetsä Association for Developing Countries)
Peuratie 5, FI-38200 Vammala
Tel. int. (work) +358-9-77477867 and +358-40-5167574
e-mail: antti.rajakorpi@oph.fi

Leena Salminen
(Vaasan kehitysmaaseura r.y./Vaasa Association for Developing Countries)
Vaasan kaupunginkirjasto, maakuntakirjasto, FI-65101 Vaasa
Tel. int. +358-40-524 9998, home +358-6-312 5593
e-mail: leena.salminen@vaasa.fi

Hannele Tams
(Iisalmen Nuorison Tuki r.y./Iisalmi Youth Aid)
Kivirannantie 32, FI-74130 Iisalmi
Tel. int. +358-40-5372240, work +358-17-814243
e-mail: ideco@nettiinja.fi

Jaakko Tuomi
(Vanhustyön keskusliitto r.y./Central Union for the Welfare of the Aged)
Raatinmiehenkatu 8, FI-53100 Lappeenranta
Tel. int. +358-40-5301934, fax +358-5-4513612
e-mail: jaakko.tuomi@saunalahti.fi

muita UHUSIANOLaisia other UHUSIANO contacts

Taloudenhoitaja - Treasurer

Marja-Liisa Männistö
(Karkun Isku ry.)
Hahmajärventie 166, FI-38490 Haukijärvi
Tel. int. +358-50-3540635, work +358-3-3457151, fax +358-03-3713123
e-mail: marjaliisa.mannisto@lpkky.fi

Edustaja Kepan hallituksessa - Uhusiano Representative in Kepa Board

Kaarlo Koskimies
Vaasan kehitysmaaseura r.y./Vaasa Association for Developing Countries)
Huvilakatu 9, FI-65200 Vaasa
Tel. int. (home) +358-6-3172164
e-mail: k.koskimies@pp.inet.fi

Tiedottaja - Information Officer

Kaisa Kivelä
Sammalparankuja 4 C 41, FI-00980 Helsinki
e-mail: kaisa.kivela@helsinki.fi

UHUSIANO-TIEDOTE UHUSIANO NEWSLETTER

Uhusiano r.y. on suomalaisten, Tansaniassa kehitysyhteistyötä harjoittavien kansalaisjärjestöjen perustama kattojärjestö. Sen päätehtävä on palvella järjestöjään tiedottamalla, koordinoimalla ja järjestämällä koulutusta. Uhusiano-tiedote ilmestyy muutaman kerran vuodessa. Tiedotetta toimittaa Uhusianon tiedotusryhmä, johon kuuluvat tiedottaja Kaisa Kivelä, sihteeri Paula Kuusipalo ja hallituksen jäsen Elina Puhto.

Vuoden 2001 lehdet ilmestyvät helmi-, heinä- ja loka-kuun alussa. Niihin tulevien kirjoitusten viimeiset palautuspäivät ovat seuraavat:
tiedote 1/2001 - perjantai 5.1.2001
tiedote 2/2001 - perjantai 1.6.2001 ja
tiedote 3/2001 - perjantai 31.8.2001.

Uhusiano r.y. is an umbrella organization for Finnish NGOs that are involved in development co-operation with Tanzanian partners. Its main tasks are to share information, to co-ordinate its member organizations activities and to arrange education for them. Uhusiano Newsletter comes out a couple of times in a year. The Newsletter team are Uhusiano Information Officer Kaisa Kivelä, Uhusiano secretary Paula Kuusipalo and board member Elina Puhto.

The next Newsletters will come out in early February, July and October 2001. The deadlines for any articles are as follows:
Newsletter 1/2001 - Friday 5/1/2001
Newsletter 2/2001 - Friday 1/6/2001 and
Newsletter 3/2001 - Friday 31/8/2001.

sisarjärjestö UNGO Tanzanian partner UNGO

Puheenjohtaja - Chairperson

Mr. Ndumey M. Mukama

Sihteeri - Secretary

Mr. Joseph Saqware

P. O. Box 1835
Morogoro
Tanzania
Tel./Fax int. +255 056 604421
e-mail: leo.kepa@cats-net.com

THE UNIVERSITY OF
THE WEST INDIES
ST. AUGUSTINE, TRINIDAD
TRINIDAD AND TOBAGO

